

WAAROM ROEP? SPREEK!

Die Here seën julle! Laat ons net 'n oomblik bly staan, soos ons ons hoofde buig. Is daar 'n spesiale versoek? As julle sou, laat dit bekend word, soos julle julle hande oplig na God, en sê, daardeur: "Here, U ken my behoefte."

² Hemelse Vader, ons is inderdaad 'n—'n bevoorregte mense vanmôre, om vergader te wees in die huis van die God, wanneer ons weet dat daar soveel is wat in die huis van God sou wou wees vanmôre, en in hospitale en op siekbeddens is. En U het ons hierdie voorreg gegun om hierbuite te wees vandag. En ons het nooit gekom, Here, om deur mekaar gesien te word nie, hoewel ons hou van ons gemeenskap met mekaar; maar ons kan dit by ons huise doen. Maar ons het hiernatoe gekom om gemeenskap te hê met Hom, wat ons bymekaar gebring het as geliefde kinders en broers.

³ Ons dank U nou. En die enigste manier wat ons weet om reg met U gemeenskap te hou, is rondom U Woord. U Woord is die Waarheid. Ons vergader hier vir geestelike krag. Ons het dit nodig, Here. Ons het krag nodig vir die kruise wat ons dra. En ons bid dat U die groot Heilige Gees sal stuur vandag, en ons almal sal versterk. Staan die versoeke van U mense toe, soos hulle vergader het en hulle hande opgesteek het na U, dat hulle sulke dinge nodig het. Beantwoord elkeen, Here.

⁴ Ons dank U vir die spaar van ons Suster Ungren se lewe gisteraand, in die ongeluk oppad hiernatoe. U was hulle genadig, Here, en ons dank U daarvoor. En nou bid ons, Hemelse Vader, dat U sal voortgaan met ons en ons help soos ons voortreis, een en elkeen van ons. Gee ons U onderskragende krag en die—die geloof om te weet dat U onfeilbare Teenwoordigheid met ons sal wees. In daardie uur wanneer ons onself nie kan help nie, weet ons "die Engele van God omring hulle wat Hom vrees, en Hulle sal ons dra sodat ons nie op enige tyd ons voet teen 'n klip stamp nie." En ons bid nou dat U ons van U seëninge sal gee vir die Woord, en deur ons sal spreek, en in ons, in Jesus Christus Naam. Amen.

⁵ Ek is bly dat die son skyn van die buitekant, die sonnestelsel son, skyn. Dit was baie sleg vanmôre. En ek dink, in hierdie land, veral, het ons soveel triestige, vermoeiende weer. En om die son te sien skyn, wat uitkom, dis baie goed.

⁶ Die klein familie reünie vandag, ek ontmoet my broers, en hulle is bo by my suster se huis, en party van ons familie in die stad en oral rond. Daar's 'n groot klomp van die Branhams. As hulle almal sou saamkom van Kentucky, hierin, reken ek ons sou die stad moes huur; daar's soveel van hulle. Maar net 'n klein

tuiskoms. Ons het altyd by mamma se huis ontmoet, en sy was die ou band wat ons soort van bymekaar gehou het. Maar God het die band Hemel toe geneem, en ek hoop dat ons almal eendag daar sal ontmoet.

7 En nou het ek nou die dag gepraat, ek het gesê: “Julle weet, ek reken dat ek my Sondagboodskappe sal—sal sny na omtrent twintig minute, en—en, of dertig, en dan bid vir die siekes.” En ek het daaraan gedink vanmôre.

8 En ek gisteraand gedink, toe Suster Downing my gebel het en gesê het dat, vir Billy gebel het en gesê het dat sy en Suster Ungren op hul pad hiernatoe oor die pad gegly het en ’n ongeluk gehad het. En terwyl Billy nog by die venster was, langs, ek weet nie watter tyd dit was nie; miskien vanmôre, een of ander tyd. Ek was vir ’n hele rukkie aan die slaap. Ek het afgekyk na Broer Woods, die ligte was uit. En ek het net gekniel om te bid, en toe ek het, het Iets net vir my gesê: “Dit sal reg wees.” So toe het ek vir Billy gesê: “Sê vir haar: ‘Alles,’ ek het gedink: ‘sal reg wees.’” Ek is so bly om hulle hier te sien vanmôre, en wat in die huis van die Here sit, terug hier nadat op die pad.

9 Mense wat jou so liefhet, om vir honderde myle te kom om die Evangelie te hoor, toe het ek gedink: “’n Twintig-minuut-boodskap, en so stadig soos ek is, hulle sou nie help nie.” So ek het gedink ek sou net . . . so lank.

10 So toe, vir Broer Ungren gehoor, haar seun, vanmôre, wat sing: “Hoe Groot Is U.” Hy het . . . Hy beteken meer vir hom vanmôre as wat dit het gistermiddag, want die groot God van die Hemel het sy kosbare, dierbare moeder en suster gespaar.

11 Nou, vandag, verwag ons ’n wonderlike tyd in die Here. En ek het twee of drie verskillende tekste hier gehad, waarna ek gekyk het, en ek het nie, kon net nie uitwerk watter een ek oor sou praat vanmôre nie. Een van hulle was: “Werp jou sorg op Hom, want Hy sorg vir jou. Nou, as Hy omgee, hoekom nie jy nie?”

12 So toe ’n ander een, Billy Paul, of nie Billy Paul . . . My ander seun, Joseph, het vir my hierdie teks gebring, lank gelede. Hy het eendag in die kamer gesit, en hy het gesê, opgekyk na die prent, en Billy . . . Of, Joseph is baie lief vir bote, soos klein seuntjies; bote en perde, julle weet. En hy het vir my gesê: “Pappa, het Jesus ’n boot?”

En ek het gesê: “Ek weet nie.”

13 So nadat hy opgestaan het en uitgegaan het, het ek net gedink: “Het Hy ’n boot?” En ek het ’n teks geneem daaruit, en dit net afgemerk hier op my boek: “Het Jesus ’n boot?” En ek het net gedink. Toe Hy hier op aarde was, moes Hy ’n baarmoeder leen om in gebore te word, ’n graf om in begrawe te word, ’n boot om van te preek, maar Hy’s die Skipper van die ou skip van Sion. Sekerlik, Hy het. Maar, en daardie tekste waaraan ek gedink het,

miskien gedink ek sou hulle later kry, miskien voor ons vertrek om terug te gaan.

¹⁴ Julle weet, ek hou daarvan om uit die tabernakel hier te preek, want dis ons eie kerk. Ons voel vry om te sê wat ook al die Heilige Gees sê. By ander plekke, hoewel die mense jou welkom wil laat voel, voel jy soort van 'n bietjie beperk omdat—dat jy in iemand anders se kerk is, en jy genoeg van 'n heer wil wees om hulle—hulle gedagtes en hulle doktriene te respekteer.

¹⁵ Het 'n wonderlike tyd hierdie week gehad, onder by Broer Burcham se plek daar. En ek het in die fabriek ingegaan waar hulle die kaas maak. Ek sien hy en sy vrou, en seun en hulle, is teenwoordig vanmôre. En ek het altyd gedink dat 'n kaasfabriek sou maar wees soos ander plekke waarin ek was, o, soort van slordig en vuil. Goeiste, ek kan een ding sê, jy kan beslis seker wees daardie plek is nie vuil nie. Dit was die skoonste plek waarnatoe ek ooit gegaan het, en veral in 'n fabriek. En ek het nie besef nie; ek het gedink, o, miskien maak hulle 'n honderd pond kaas 'n dag. En hulle maak ses ton elke dag, en drie van die fabrieke aan die gang. Ek het gedink: “O, goeiste, wie eet al daardie kaas?”

¹⁶ Maar die Here het hierdie man geseën. Ek het die voorreg gehad om in sy huis te wees, 'n baie mooi huis, 'n goeie toegewyde vrou. En daar's geen rede hoekom hulle nie elke dag vir Christus moet lewe, soos hulle maak nie. Het hulle seuns ontmoet, en hulle is baie goeie kinders. Ons is so dankbaar vir hierdie gemeenskap, wat ons met mekaar het.

¹⁷ Uitgevind hulle vorige pastoor was 'n—'n man wat ek ken, Broer Gurley, 'n baie goeie man van die Verenigde Pinkster geloof, wat ek jare gelede ontmoet het, Jonesboro, Arkansas. En nie geweet dat hulle was . . . daardie egter sy pastoor was nie.

¹⁸ Nou onthou die dienste vanaand. En dan, die Here wil, volgende Sondag hoop ons om weer te preek. En dan dink ek die volgende Sondag moet ek dan na Chicago gaan. Dan sal ek weg wees vir 'n tydjie, ek moet die familie terugneem huis toe, terug, of terug na Arizona, sodat hulle, die kinders, weer in die skool kan inskryf. En dan hou ons op om die pastoor te pla, sy dienste te neem.

¹⁹ So, so ons is baie dankbaar teenoor Broer Neville vir sy gasvryheid, julle weet, deur—deur my te nooi. En hy is so, geen . . . Ek hou van, broer, 'n man soos daardie, waar daar geen kwaad is nie, daar's geen selfsugtigheid nie, dis net ware Christelikheid. Ek hou daarvan.

²⁰ Nou gaan ons bietjie van die Skrif lees, en dan kommentaar lewer. En ek weet net nie watter tyd ons sal uitkom, op hierdie lang Boodskappe nie, maar ek dink . . . Ek het nou die dag gepraat van so lank preek, en iemand het gesê: “Wel, nou, as jy—as jy net 'n paar minute preek; en jy preek soort van in

verborgenhede, in elk geval,” gesê: “sou ons—ons nooit in staat wees om dit te verstaan nie.” Gesê: “Hou net aan praat, en naderhand kom dit uit,” het hy gesê. So miskien wil die Here hê ons moet dit so doen.

Laat ons net weer buig.

²¹ Here, U Woord lê oop op die preekstoel, en met die besef dat Dit eindag toegemaak sal word vir Sy laaste keer, dan sal die Woord vlees word. En ons is—ons is dankbaar vir hierdie tyd vanmôre. En open aan ons, deur U Heilige Gees, die inhoud van hierdie Woord wat ons sal lees. Mag die Heilige Gees ons vandag die dinge leer wat ons moet weet. En mag ons dan, op ons beurt, aandagtig luister na elke Woord, Dit diep oorweeg. En dan mag hulle wat na die band luister, mag hulle aandagtig luister. En mag ons in staat wees om te snap wat die Heilige Gees aan ons probeer openbaar. Want ons besef, as Hy ons sou salf, dan is die salwing nie tevergeefs nie. Dis vir ’n doel, dat dit ten goede mag saamwerk, vir die Here. En mag ons harte en begrip oop wees, Here.

²² Mag ons vryheid hê om te spreek, en vryheid om te hoor, en toegang tot geloof, om te glo wat ons gehoor het, soos dit uit God se Woord kom; dat dit vir ons gereken mag word, as Ewige Lewe, in die groot Dag wat sal kom. Seën ons vandag. Veroordeel ons wanneer ons verkeerd is. Maak die foute wat ons het, aan ons bekend. En seën ons in die weg wat reg is, dat ons mag weet watter weg om te neem, en hoe om op te tree in hierdie huidige wêreld; dat ons eer mag bring, in ons lewe hier, aan Jesus Christus, Wie gesterf het om ons ’n Lewe in die groot hiernamaals te gee. Ons vra dit in Jesus Naam. Amen.

²³ Nou, ek wil net uit twee plekke lees, uit die Skrif, vanmôre. En een van hulle word net gevind oorkant in die Boek van Eksodus. Eintlik, albei van hulle, is uit die Boek van Eksodus. Een, die 13de hoofstuk, en 21ste en 22ste vers. En die volgende een is die 14de hoofstuk, die 10de, 11de, en 12de verse. Nou sal ek lees uit Eksodus 13:21.

En die HERE het voor hulle uitgetrek, bedags in ’n wolkkolom om hulle op die pad te lei, en snags . . . ’n vuurkolom om hulle voor te lig, sodat hulle dag en nag kon trek.

Die wolkkolom het nie bedags en die vuurkolom nie snags voor die volk gewyk nie.

²⁴ Nou in Eksodus 14, en die 10de vers.

En toe Farao naby kom, slaan die kinders van Israel hulle oë op, en kyk, daar trek die Egiptenaars agter hulle aan; en hulle het baie bang geword. Daarop het die kinders van Israel tot die HERE geroep.

En toe gesê . . . Moses, Omdat daar . . . (verskoon my)

En hulle het vir Moses gesê: Het u, omdat daar in Egipte geen graf is nie, ons saamgeneem om in die woestyn te sterwe? Wat het u ons nou aangedoen, dat u ons uit Egipte uitgelei het?

Is dit nie die woord wat ons aan u in Egipte gesê het nie: Laat ons met rus, dat ons die Egiptenaars kan dien? Want dit is beter vir ons om die Egiptenaars te dien, as om in die woestyn te sterwe.

25 Ek gaan nog 'n paar verse lees.

Maar Moses het aan die volk gesê: Wees nie bevrees nie. . .

Nou luister aandagtig hier.

. . . Moses het aan die volk gesê: Wees nie bevrees nie, staan vas en aanskou die verlossing van die HERE, wat Hy vandag. . . julle sal bewerk; want soos julle die Egiptenaars vandag sien, sal julle nie weer sien in ewigheid nie.

Die HERE sal vir julle stry, en julle moet stil wees.

. . . vra die Here vir Moses: Wat roep jy na my? Sê aan die kinders van Israel dat hulle moet wegtrek.

En jy, hef jou staf op en steek jou hand uit oor die see en kloof dit, sodat die kinders van Israel dwarsdeur die see op droë grond kan trek.

En Ek, kyk, Ek sal die hart van die Egiptenaars verhard, sodat hulle agter hulle aangaan. En Ek wil my verheerlik aan Farao en sy hele leërmag, en aan sy strydwaens, en aan sy ruiters.

En die Egiptenaars sal weet dat Ek die HERE is, as Ek my verheerlik aan Farao, aan sy strydwaens, en aan sy ruiters.

En die Engel van God wat voor die leer van Israel uitgetrek het, het daar weggegaan en agter hulle aangetrek. En die wolkkolom het. . . voor hulle weggetrek en agter hulle gaan staan;

so het dit dan tussen die leer van die Egiptenaars en die leer van Israel geword. . . die wolk was daar met die duisternis, en dit het die nag verlig, sodat die een nie naby die ander gekom het, die hele nag deur nie.

Toe steek Moses sy hand oor die see uit, en die HERE het deur 'n sterk oostewind die see laat wegvloei, die hele nag deur, en die see drooggemaak, en die water is verkloof.

En die kinders van Israel het midde-in die see getrek op droë grond; en die waters was vir hulle 'n muur aan die regterkant, en aan die linkerkant.

Toe het die Egiptenaars hulle gejaag en agter hulle aan getrek die see in — al Farao se perde, sy strydwaens, en sy ruiters.

En in die môrewaak het die HERE, in die vuur- en wolkkolom op die leër van die Egiptenaars afgekyk en die leër van die Egiptenaars in verwarring gebring.

En Hy het die wiele van hul strydwaens laat insak en hulle met moeite laat voortgaan. Toe sê die Egiptenaars: Laat ons van Israel af wegvlug, want die HERE veg vir hulle en teen die Egiptenaars.

26 Die Woord van die Here is so groot, so goed, daar's net geen manier om op te hou om Dit te lees nie. Dit word net Lewe, soos ons Dit lees. Ek dink, in hierdie teks vanmôre, hoewel dit opgeneem word, wil ek dit sê in die begin, dit vind, ek vind myself. En die rede waarom ek. . . Gister, aan die studeer, en ek het op hierdie onderwerp afgekom, en toe het ek gedink: "Ek gaan net, as die Here wil, daaroor praat, want dit verootmoedig my." En ek hoop dit verootmoedig ons almal, dat ons mag sien, en ons laat opkyk; om 'n bietjie te bestudeer, deur die dag te vergelyk met wat toe was, die. . . met die dag wat nou is.

27 Ek wil drie woorde neem vir 'n teks, en dit is: *Waarom Roep? Spreek!* God het vir Moses gesê, hier in die 15de vers: "Wat roep jy na My? Sê aan die volk, dat hulle moet wegtrek." En: *Waarom Roep? Spreek!*

28 Nou, ons het nogal 'n onderwerp, en ek sal so vinnig as moontlik probeer deurgaen, soos die Heilige Gees lei. En ek wil dink aan die. . . aan hierdie teks, van Moses wat uitroep na God, in die tyd van probleme; en God wat vir Moses terugbestraf, net toe probleme aan die—aan die gang was. En dis soort van net natuurlik, blykbaar, vir 'n persoon om uit te roep. En dan wat 'n —'n bestraffing is dit vir God om om te draai en hom te bestraf omdat hy dit gesê het, omdat hy uitgeroep het na Hom. Dit lyk soos 'n baie harde ding.

29 Baiekeer wanneer ons na die Skrifte kyk, in ons eie manier van kyk, lyk dit baie hard. Maar as ons Dit 'n rukkie bestudeer, vind ons uit dat die alwyse God presies weet wat Hy doen. En Hy weet hoe om hierdie dinge te doen, en hoe om met die mens te handel. Hy weet wat in die mens is. Hy, Hy ken hom. Ons nie. Ons ken net uit die intellektuele kant. Hy weet wat regtig in die mens is.

30 Moses is gebore in hierdie wêreld, en 'n begaafde seun. Hy is gebore om 'n profeet te wees, 'n verlosser. Hy is gebore met die toerusting ingebore, soos elke mens wat in hierdie wêreld inkom gebore is met hierdie toerusting, omdat ek vas glo in die—in die voorkennis van God, die voortbestemming.

31 "Nie dat dit God behaag dat enige sou vergaan nie, maar almal tot bekering mag kom." Maar, as God, moes Hy weet, en

“die einde van die begin af,” ken. Sien? As Hy dit nie weet nie, dan is Hy nie oneindig nie. En as Hy nie oneindig is nie, is Hy nie God nie. So dit het Hom nie behaag nie, sekerlik nie, dat enige sou vergaan nie, maar Hy—Hy wat geweet het wie sou vergaan en wie nie sou vergaan nie. Dis die rede, die einste doel, waarom Jesus na die aarde toe gekom het, was om hulle te red wat God, deur Sy voorkennis, gesien het wat gered wou word, sien, want die hele wêreld was veroordeel. En ek weet nie hoe ons dit op enige ander manier kan onderrig, as die voorkennis van God nie, en die Bybel sê duidelik dat Hy “die einde van die begin af ken,” en dit kan onderskei.

³² Daarom, wanneer ’n—’n persoon iets probeer wees wat hulle nie is nie, maak hulle net ’n nabootsing, en een of ander tyd sal dit jou uitvind. Jou sondes vind jou uit. Jy kan hulle nie bedek nie. Daar is net een bedekking vir sonde, dis die Bloed van Jesus Christus, en Dit kan nie aangewend word, behalwe as God jou geroep het vanaf die grondlegging van die wêreld nie. Dis waarvoor daardie Bloed gestort is. Nie om vertrap te word, en bespot te word, en—en gelag te word oor, en—en kwaad oor gepraat te word, en—ensovoorts nie. Dit was vir ’n direkte doel. Dis reg. Nie om mee gespeel te word nie, nie om nageboots te word nie, deur te sê dat sondes bedek is wanneer hulle nie is nie. En geen mens kan sy sondes bedek hê, sonder dat sy naam op die Lam se Boek van die Lewe geplaas is voor die grondlegging van die wêreld nie. Jesus het Self gesê: “Geen mens kan na My toe kom, behalwe as My Vader hom eers trek nie. En almal wat die Vader My gegee het,” verlede tyd: “sal na My toe kom.” Dis reg. So jy kan nie die Woorde laat lieg nie. Hulle is daar vir Waarheid en vir ’n teregwyding.

³³ En Moses is gebore met ’n gawe van geloof; groot geloof wat Moses gehad het. Ons sien dit, later, wat uit hom kom. En hy is in ’n groot familie gebore, soos ons weet hoedat sy vader en sy moeder, en gekom uit ’n familie van Levi. Wat, die storie hier, voor hierdie, in die Boek van—van Eksodus, so pragtig die lewe van hierdie groot karakter gee. En hy was een van die—die grootste karakters van die Bybel, want hy was streng ’n tipe van die Here Jesus.

³⁴ Hy is gebore in ’n baie vreemde geboorte, soos die Here Jesus. Hy was gebore in die tyd van verdrukking, soos die Here Jesus. Hy was gebore om ’n verlosser te wees, soos die Here Jesus. Hy was weggesteek van sy ouers, weg van die vyand, soos die Here Jesus. En hy het by sy tyd van diens gekom, soos die Here Jesus. Hy was ’n leier, soos die Here Jesus. Hy was ’n profeet, soos die Here Jesus. En hy was ’n wetgewer, soos die Here Jesus.

³⁵ En ons vind uit dat hy gesterf het op die Rots, en hy weer moes opgestaan het, en alles, want, agthonderd jaar later het hy gestaan op die Berg van Verheerliking, en gepraat met die Here Jesus. Sien? Engele het hom weggedra. Niemand weet waar hy

begrawe is nie. Selfs die duiwel het dit nie geweet nie. Om die waarheid te sê, ek glo nie hy is ooit begrawe nie. Ek—ek glo dat die God hom weggedra het, en—en hy gesterf het op die Rots wat hy al die dae van sy lewe gevolg het.

³⁶ En hy was 'n perfekte tipe van Christus. Hy was 'n koning oor die volk. Hy was 'n wetgewer. Hy was 'n—hy was 'n —'n ondersteuner vir die volk. Hy was alles, in—in tipe, wat Christus was.

³⁷ Nou, toe, sien dat hy gebore is met hierdie groot gawes en kwaliteit in hom, toe het dit net iets geneem om daaroor te flits, om daardie ding te laat Lewe.

³⁸ Sien, die saad van God is eintlik in ons geplaas vanaf die grondlegging van die wêreld. En wanneer daardie Lig eers die saad tref, laat Dit dit Lewe, maar die Lig moet eers oor die saad kom.

³⁹ Soos ek baiekeer onderrig het oor die vroultjie by die put, sy in daardie toestand. Hoewel sy 'n—'n ontugtige persoon was, hoewel haar—haar lewe laag was, en sy in daardie toestand was omdat tradisies haar nooit geraak het nie, maar, alhoewel, toe daardie Lig haar die eerste keer getref het, het sy Dit vinnig herken, want daar was iets om Daarop te reageer. “Wanneer die diepte uitroep na die Diepte,” moet daar 'n Diepte iewers wees om op daardie oproep te reageer.

⁴⁰ En Moses hier was hierdie profeet gebore, maar hy is grootgemaak in 'n intellektuele skool en Farao se paleis. Die Farao, Seti, waaronder hy grootgemaak is, was 'n man wat steeds eer gehad het, en geglo het dat Josef die profeet van die Here was. Maar daar het Ramses gekom na Seti, en Ramses het nie omgee vir Josef nie. En so, daarom, dis waar die probleem begin het, nou, toe daar 'n Farao opgestaan het wat nie vir Josef geken het nie.

⁴¹ Maar hierdie groot kwaliteite, laat ons net 'n oomblik van hulle praat, en, voordat ons by die hoofdeel van die teks kom. Ek het 'n snaakse manier om 'n teks te stel, dan opbou soontoe, en die Here help ons vanmôre soos ons opbou soontoe.

⁴² Moses, wat gebore is met hierdie groot gawe van geloof. Toe, is hy gesalf en opdrag gegee by die brandende bos, om God se volk te verlos. Nou, sien watter groot kwaliteite hierdie man gehad het! Hy was gebore vir 'n sekere ding. God het 'n doel daarin gehad.

⁴³ God het 'n doel dat jy hier is. Sien? As jy net kan wees, by daardie punt kom, hoeveel probleme spaar jy God en jouself ook.

⁴⁴ Moses gebore, en toe was hy, daarna, is hy gebring na die—die plek waar hy gesalf is. En, let op, die saad wat daar gelê het met 'n intellektuele begrip, met al die geloof dat hy gebore is om hierdie volk te verlos, en tog het dit nooit Lewend geword

totdat daardie Lig vanaf die brandende bos daaroor geflits het nie; totdat hy gesien het, nie iets waaroor hy gelees het nie, maar iets wat hy met sy oë gesien het; Iets wat met hom gepraat het, en hy Daarmee teruggepraat het. O, hoe dit dinge laat Lewe het.

⁴⁵ Ek dink enige man met 'n . . . of vrou, seun of meisie. En ek dink, in 'n intellektuele begrip van wat hulle dink die Woord is, ensovoorts, kan nooit 'n volle gegrondeste stand inneem, totdat hulle daardie Lig ontmoet het wat daardie Woord tot 'n werklikheid bring nie.

⁴⁶ Ek dink geen kerk in sy handelinge, maak nie saak hoe intellektueel en fundamenteel dit mag wees nie, daardie kerk kan nie floreer voordat die Bonatuurlike bekend gemaak is onder daardie mense, en hulle dit sien nie. Iets waarmee hulle kan praat, wat sal terugpraat met hulle, wat hierdie geskrewe Woord bevestig.

⁴⁷ Nou onthou, toe Moses hierdie brandende bos ontmoet het, is daardie Woord presies bevestig. Dit was die Woord. Moses hoef nie bekommerd te gewees het: “Waaroor gaan hierdie Stem? Wat is hierdie Wese hier?” nie. Want, God het reeds in die Skrif geskryf, in Génesis, dat: “Julle volk sal in hierdie vreemde land vertoef, maar hulle sal teruggebring word na vierhonderd jaar, sal weer terugkom in hierdie land, want die—die ongeregtigheid van die Amoriete is nog nie vervul nie.” Nou, honderde en honderde jare tevore, het God gesê dat: “Israel sou vertoef en sou mishandel word in 'n vreemde land, en sou vierhonderd jaar daar bly. Maar God, met 'n magtige hand, sou hulle uitbring.” So, julle sien, met hierdie brandende bos . . .

⁴⁸ Moses het dit geweet, intellektueel. En die saad wat in hom gebore is, het in sy hart gelê. En hy het probeer, deur sy intellektuele ondervinding met die Woord, om—om—om hulle te probeer uitbring, hulle te verlos, omdat hy geweet het hy is gebore vir daardie doel. Hy het dit geweet, die tyd. Die Skrifte het almal gesê, dat hulle alreeds daar was, vierhonderd jaar.

⁴⁹ Net soos ons nou weet, soos 'n man 'n paar oomblikke gelede gevra het, oor die Koms en die Wegraping. Ons weet. Ons het die tyd uitgeleef, by die tyd van die Wegraping is op hande, en ons soek na 'n wegrapende geloof wat die Kerk kan trek bymekaar en dit een of ander bonatuurlike krag gee, wat hierdie liggame kan verander waarin ons lewe. Wanneer ons 'n God sien wat die dooies van die vloer af oprig, of buite uit die werf, en hom weer laat lewe en hom voor ons vertoon, wanneer ons 'n God sien wat 'n kanker kan neem wat 'n man geëet het tot 'n skaduwee, en hom oprig na 'n sterk gesonde man, behoort dit wegrapende geloof vir die mense te gee. Dat, wanneer daardie Lig flits uit die hemel, en die basuin blaas, die Liggaam van Christus vinnig bymekaar sal kom, en in 'n oogwink verander sal word en in die Hemele ingeneem sal word. Ja, daar moet iets soos daardie gebeur. En ons skole van teologie kan dit nooit voortbring nie, hoewel hulle

intellektueel goed is. Maar jy moet daardie Lig ontmoet! Jy moet daardie iets vind.

⁵⁰ En hier Moses, wat sy groot roeping op die Woord baseer, en dit was groot, tot eendag wat hy hierdie Lig ontmoet het, en die einste Woord Self teruggepraat het met hom. Toe het hy sy salwing ontvang. Daardie gesalfde wat hy in hom gehad het, daardie aan die binnekant, die—die intellektuele wat dit geglo het, die geloof wat gebaseer is op sy geloof in God, wat hom geskei het van sy moeder. En nou, toe hy getref het in die Teenwoordigheid van daardie Lig, het Dit dit gesalf wat hy geglo het. Sien? Wat 'n salwing! En hy is opdrag gegee.

⁵¹ Nou, ons weet, intellektueel het hy sy moeder gehoor. Hy het geweet wat sou plaasvind, en hy het geweet hy lewe in daardie dag. Maar hier het hy uitgevind dat hy 'n mislukking was, so hy mag. . . sy geloof mag 'n bietjie teruggeval het. Maar toe hy by die bos gekom het, het God gesê: “Ek het die uitroep van My volk gehoor, en Ek onthou My belofte aan hulle vaders, Abraham, Isak, en Jakob, en Ek het afgekom.” “Ek,” daar, die—die persoonlike voornaamwoord: “Ek het afgekom om hulle te verlos.”

⁵² En nou, en mag ek dit net byvoeg, as dit. . . God vergewe my, as dit onheilighend klink. “Ek werk nie op die aarde nie, slegs deur die mens. Ek—Ek—Ek is die Wynstok, julle is die lote. En Ek verklaar net Myself wanneer Ek 'n mens kan vind. En Ek het jou gekies, en Ek stuur jou af om hulle uit te neem.” Sien? Nou let op: “Ek sal met jou mond wees, en Ek. . . neem jy hierdie staf.”

⁵³ En Moses het gesê: “Kan ek 'n bewys sien dat U my sal stuur, en U my gesalf het, en U hierdie dinge gaan doen?”

Gesê: “Wat het jy in jou hand?”

Hy het gesê: “'n Stok.”

Gesê: “Gooi dit neer.” Dit het in 'n slang verander. Hy het gevlug.

⁵⁴ Hy het gesê: “Tel dit op.” Dit het terugverander in 'n stok. Hy het gesê: “Steek jou hande in jou boesem.” Dit uitgehaal, en dit was melaatsheid. Dit teruggesit, en dit was genees.

⁵⁵ Gesê: “Hy het die heerlijkheid van God gesien.” Daar was geen vrae meer, vir Moses nie. Het julle ooit opgelet, hy het nooit weer teruggehardloop na die wildernis toe nie? Hy het geweet hy was gesalf. Hy het geweet waar, al hierdie dinge wat in sy hart was, hierdie groot goeie kwaliteite, en hy. . . hulle was nou gesalf. Hy, hy is gereed. Hy's gereed om te gaan. So af na Egipte gaan hy.

⁵⁶ God het gesê: “Ek sal met jou wees,” so dit—dit handel dit af. As: “Ek sal met jou wees,” dis al wat Moses moes weet, vir hierdie groot roeping in sy hart. En nou het God gesê: “Ek sal met jou wees.”

57 Nou, God het ook sy, Moses, se aansprake bevestig. Moses se aanspraak: “Ek het die Here ontmoet. En Hy het gesê om vir jou te sê: ‘EK IS’ het my gestuur.” Sien?

58 Nou het hulle gesê: “Hier is ’n man, nog ’n Jood, waarskynlik party van hierdie fanatici wat die heeltid gekom het met alle soort skemas om ons uit slawerny te neem.” En julle weet hoe mense is wanneer hulle slawe is, of in slawerny vir iets, daar is altyd een of ander soort van ’n truuk wat verbykom, julle weet, om dit te doen.

59 So, Moses, God het vir Moses belowe: “Ek sal met jou wees. Ek sal in jou wees. My Woorde sal jou Woorde wees. Spreek jy net My Woorde, en sê net wat Ek sê.”

60 En nou, toe Moses afgegaan het en hulle hierdie oproep gegee het, en voor Farao gestaan het, en vir hom gesê het: “Die Here God van die Hebreërs het gesê: ‘Bring die kinders uit.’” En hy wou hulle nie laat gaan nie. So hy—hy het ’n teken gedoen voor die oudstes en voor Farao, en die tekens wat God gedoen het. Hy het gesê: “Nou, môre, rondom hierdie tyd, sal die son sak. Dit sal duisternis regoor Egipte wees,” en dit het net presies gebeur. En toe het hy gesê: “Daar—daar gaan vlieë kom op die—op die land,” en hy het sy staf uitgestrek en geroep vir vlieë, en vlieë het gekom. En hy het geprofeteer, en alles wat hy geprofeteer het, het net presies so gebeur. Dit was God. Sien?

61 God het hom geroep vanaf sy geboorte, kwaliteite in hom geplaas, van groot geloof, en toe afgekom met Sy Teenwoordigheid en daardie groot iets in hom gesalf, en hom afgestuur met Sy Woord, en hy is behoorlik bevestig in sy aansprake. Maak nie saak hoeveel kwakke opgestaan het nie, hoeveel van hierdie ander dinge plaasgevind het nie, God het gespreek by . . . Moses is geïdentifiseer. Moses, wat Moses gesê het, het God geëer. Ek wil hê jy moet nooit daardie Woord vergeet nie. Wat Moses gesê het, het God geëer, want God se Woord was in Moses. “Ek sal met jou mond wees; dit sal die regte dinge spreek.” Nou, wat God sê—wat God sê, spreek Hy dit deur Moses, en dit het sy aansprake bekragtig en bevestig.

62 Ook, is hy vertel deur sy moeder, van sy geheimsinnige geboorte, en hoedat die tydstop nadergekom het, aan die uur wat daar ’n verlosser moes wees. Amram en—en Jógebed, die seuns en dogter van Levi, het tot God begin bid om ’n verlosser te stuur. En dit neem . . . wanneer julle die tyd van die belofte sien naby kom, laat dit mense bid en honger. En sonder twyfel dat—dat Jógebed hom baiekeer vertel het, sy moeder, omdat sy sy onderwyser was, ook, soos ons die storie ken. En hom vertel hoe sy gebed het. “En, Moses, toe jy gebore is, seun, was jy ’n egte kind. Jy was anders. Daar was iets wat gebeur het by jou geboorte.”

63 Ek het ’n drama daaroor gegee vir die kinders, nie lank gelede nie, en gesê: “Terwyl Amram in die kamer aan die bid was, het

hy 'n Engel Sy swaard sien uittrek en dit rig op die Noorde, en het gesê: 'Jy sal 'n kind hê, en hy sal die kinders Noordwaarts neem na die beloofde land.'" 'n Drama gegee vir die kleintjies sodat hulle dit sou verstaan; dat hulle intellek nog nie gekom het by die plek waar julle volwassenes, en die dinge kan begryp soos die Heilige Gees dit aan julle openbaar nie.

⁶⁴ Nou, hoewel sy moeder vir hom hierdie dinge vertel het, en hy dit geweet het, tog het hy nog 'n aanraking nodig gehad. Die—die onderrigting was goed, maar hy het 'n persoonlike kontak nodig gehad.

⁶⁵ Dis wat die wêreld vandag nodig het. Dis wat die kerk vandag nodig het. Dis wat elkeen nodig het, wat seuns en dogters van God is. Om dit te wees, het jy 'n persoonlike kontak nodig, sien, iets. Maak nie saak nie, jy weet die Woord is waar, jy weet Dis reg; maar dan wanneer dit kontak maak, en jy dan die ding gedoen sien, dan weet jy jy's op die regte pad. Sien? En, kyk, dit sal altyd skriftuurlik wees. Dit sal reg by die Skrif staan, want hierdie het.

⁶⁶ Amram se gebed was net presies saam met die Skrif. Hulle gebede was saam met die beloofde Woord. God het op daardie tyd belowe om dit te doen. Hulle het daarvoor gebed, en hier was 'n egte kind gebore. En hulle . . .

⁶⁷ Kyk! O, hoe ek hiervan hou! Sien, in die uur dat Farao al die kinders doodgemaak het, sien, hulle met die—met die swaard doodgemaak het, die wagte se swaard; hulle—hulle het hierdie kindertjies doodgesteek, hulle vir die krokodille gevoer, die liggaampies, totdat die krokodille miskien vet was van die liggame van die Hebreeuse kinders. Maar die Bybel het gesê, dat: "Die ouers het nie Farao se bevel gevrees om die kinders dood te maak nie." Hulle het nie. Hulle was nie bang nie, want hulle het iets in hierdie baba gesien, om mee te begin. Hulle het dit gesien, dat hierdie die antwoord op gebed was.

⁶⁸ En nou het Moses dit alles as 'n agtergrond gehad, so Moses het geweet hy is gestuur vir die einste doel om die kinders van Israel te verlos.

⁶⁹ Sien, die hele agtergrond bou net op. Wanneer jy enigiets kry, en die Bybel kan bring, sê: "*Dit* gaan gebeur," en hier gebeur dit; "en *dit* gaan wees op daardie tyd," hier gebeur dit; "en *dit* gaan gebeur op daardie sekere tyd," daar gebeur dit; dan kom dit alles bymekaar, en teken vir ons 'n prentjie.

⁷⁰ O, hoe hierdie tabernakel vanmôre, hoe ons mense van hierdie uur, Broer Neville, soos ons die grys ons hare sien tref, ons skouers wat hang, wanneer ons die wêreld sien swaai en skud soos dit is, en hoe ons kan omkyk en die belofte sien naderkom! Dis, dit. . . Ek dink, baiekeer, as iemand net Daarin kan spring eenmaal, en Dit nie verstaan nie, of Dit verstaan, liewer, en dadelik Daarin kom, sou dit jou amper na die Ewigheid stuur,

net met so 'n wegrapende ding! En dit nooit geweet het nie, en net, o, net deur die dinge breek wat ons gesien het en ken en verstaan, en alles inspring op een slag. Die man, of die vrou, seun, of meisie, sou net waarskynlik hulle hande oplig en sê: "Laat ons gaan, Here Jesus," julle sien. O, hoe die uur so naby is!

⁷¹ Moses wat geweet het hy is gebore vir daardie doel, en by die vensters uitgekyk het en daardie Hebreërs dopgehou het soos hulle gewerk het; teruggekyk het in die Skrif, en dit het gesê: "En hulle sal vertoef vierhonderd jaar, sien, maar Ek sal hulle uitbring met 'n magtige hand." Toe, toe hy teruggekom het, na 'n opdrag, gesalf, geweet het dat hy gebore was. . . En sy geloof het gekyk, deur geloof, het hy daardie mense gesien en geweet hulle was die kinders van God, want die wêreld. . . die—die Woord het so gesê. Hulle was nie van die wêreld nie, en was nie soos die res van hulle nie. Hulle was anders. En hulle was eksentrieke en fanatici, vir die—die hoë swier van Egipte; en hy sou die seun van Farao wees, die koninkryk oorneem, en volgende. Maar, hy, daar was iets onder in hom, 'n—'n ware geloof wat nie na daardie dinge gekyk het nie, die swier wat hy sou erf. Hy het gekyk na die belofte van God, en hy het geweet dat die tyd nadergekom het. En waaraan daardie man moes gedink het!

⁷² Ek wil dit eendag met hom bespreek, wanneer ek hom ontmoet aan die anderkant. Jy sê: "Mal, broer!" Nee, dit is nie. Ek gaan hom ontmoet, deur die genade van God. Ja, meneer. Ek sal met hom praat, eendag, Moses self. En hoe ek graag vir hom sou wou vra, net hoe, toe hy sy voorbereiding gesien het!

⁷³ Hoe die verbouereerdheid, die duiwel wat sê: "Ag, die mense gaan jou nie glo nie. Huh-uh. Daar—daar is niks daaraan nie."

⁷⁴ Maar toe daardie saad daarbo Lewend geword het, het iets hom getref, en hy het geweet daar was iets wat gaan gebeur. Hy het geweet. Na sy horlosie gekyk en gesien watter tyd dit is, en hy het geweet, en hoe hy moes gedink het soos hy gekyk het. Nou toe hy dit alles bymekaar gekry het, al hierdie groot ding wat hy gesien het; die Skrif tyd, die gebed van sy moeder en sy vader, en hy 'n vreemde geboorte gebore is, 'n snaakse kind. En, die heeltid, was daar iets ver onder in hom.

⁷⁵ En nou glip hy weg en probeer dink hy sal sy militêre opleiding neem vanaf sy skool, en die kinders verlos, en dit het misluk.

⁷⁶ Toe gaan hy op in die wildernis in, en trou met 'n—'n pragtige Ethiopiese meisie, en hulle het 'n klein seuntjie gehad genaamd Gersom.

⁷⁷ En eendag terwyl hy die kudde opgepas het, het hy meteens 'n brandende bos gesien bo-op die berg, brandend. En hy het daar opgegaan. En nie 'n intellektuele nie, nie 'n—'n verbeelding nie, nie 'n misleiding, 'n optiese illusie nie, maar in hom. . . Daar was die God van Abraham, in 'n Lig, 'n Vuurkolom agter in 'n

bos, daardie Vuur, soos golwe wat uitgaan, maar dit het nie die bos gepla nie. En die Stem van die Skrif, die Stem van God, het daardeur gepraat, en het gesê: “Ek het jou gekies. Jy is die man. Ek het jou opgerig vir hierdie doel. Ek bewys aan jou hier, deur tekens, jy gaan af om die kinders te verlos omdat My Woord vervul moet word.”

⁷⁸ O, Sy Woord van hierdie dag moet vervul word. Ons lewe in die uur. Maak nie saak wat enigiemand anders sê nie; die Woord moet vervul word. Hemel en aarde sal verbygaan, maar nie Sy Woord nie.

⁷⁹ Nou, toe Moses dit alles bymekaar gekry het, en volgens elke rigting gesien het, het dit sy geloof gesalf. Amen! O, goeiste! Wat ’n gedagte! Dit, self, dit self die Skrif reguit sien wys na wat dit was, en God wat gepraat het, en die bewys daarvan daar, het dit dit geloof wat hy in Hom gehad het, gesalf, om aan die werk te kom.

⁸⁰ Wat behoort dit aan ons te doen? Ons het ’n belydenis nodig. Ons het ’n herlewing nodig. Ek sê ekself. Sien? Ek het ’n skudding nodig. Ek het iets nodig. Ek het gesê ek het met myself gepraat, vanmôre, of oor myself. Ek—ek—ek het ’n—’n wakkermaak nodig.

⁸¹ En wanneer ek dink aan daardie groot bewys, alles so presies uitgelê daar, en dit het die geloof van Moses gesalf. En, goeiste, hy het gesien daar was niks . . .

⁸² Hier, het hy weggehardloop van Egipte, met, eintlik, hy kon ’n—’n muiterij of iets begin het, en hy kon—hy kon opgestaan het en ’n revolusionêre in Egipte begin het, en hy kon ’n leër geneem het en geveg het, maar, julle sien, en het baie duisende aan sy kant gehad. Maar in plaas daarvan, was hy selfs bang om dit te doen, met leërs aan sy kant.

⁸³ Maar nou hier kom hy terug, veertig jaar later, tagtig jaar oud, met net ’n stok in sy hand. Waarom? Wat onder in sy hart gebrand het, het ’n werklikheid geword. Hy was toe gesalf, en hy het geweet hy het SO SPREEK DIE HERE gehad. Daar was niks wat hom nou sou stop nie. Hy het geen leër nodig gehad nie. God was met hom. Dis al wat hy nodig gehad het; God met hom.

⁸⁴ O, wanneer jy weet God het jou gestuur om ’n sekere iets te doen, en jy sien dit daar bo opbeweeg, is daar—daar net niks wat sy plek kan neem nie. Dis al.

⁸⁵ Ek onthou tye toe die Here my vertel het van sekere dinge wat gaan gebeur, en dan beweeg ek op en sien dit lê reg daar, hoe . . . O, wat ’n gevoel! Die situasie is alreeds onder beheer, dis al, sien, want God het so gesê.

⁸⁶ Ek onthou, baie van julle onthou, van die seuntjie wat opgerig is in Finland, en dan uit die dood, doodgemaak deur ’n outomobiël. En ek het daar gestaan langs die pad, en begin

wegloop van daardie kind, en gedraai en teruggekyk. En iets het sy hand op my skouer gesit, en ek het gedink dis Broer Moore, en niemand was om my nie. En ek het teruggekyk, en toe het ek teen die berg opgekyk het ek gesien. Ek het gesê: “Wel, ek het daardie heuvel iewers gesien, maar ons het nie opgekom hierlangs nie. Ons het ’n ander pad gekom. Waar is daardie heuvel?”

⁸⁷ En ek het gekyk en daardie motor daaronder gesien, verongeluk; daardie seuntjie daar gesien met sy . . . wat daar gelê het met ’n—die kort-om-die-ore haarstyl, soos ons dit hier noem. Die oë omgedop, soos Broer Way s’n was nou die dag toe hy geval het. En die voetjie wat deur die sokkie gesteek het, waar sy klein ledemate gebreek was. En bloed uit sy oë en neus, en ore. En sy klein, kortbroekie gesien; en toegeknoop met knope, sy, *hier* en langs die kant van sy middel; en sy klein kousies opgetrek, soos lang kouse soos ons baie jare gelede gedra het.

⁸⁸ En ek het omgekyk, en daar was presies, presies soos die Heilige Gees vir my gesê het twee jaar tevore, toe julle dit almal in julle Bybels geskryf het, oor die volk, dat dit sou gebeur. O, daar, toe, die situasie is op hande. Maak nie saak hoe dood hy is nie, maak nie saak wat enigiemand anders sê nie; dis alles verby. Hy moet terugkom!

⁸⁹ Ek het gesê: “As hierdie kind nie opstaan uit hierdie dood nie, dan is ek ’n valse profeet, ek’s ’n wanvoorstelling van God. Want, in die tuisland, twee jaar gelede, het Hy vir my gesê dit sou gebeur. En daar hierdie predikers, en almal, dis geskryf op die skutblad van ons Bybel, en hier is dit presies. Lees dit van die skutblad af, hoe dit sou ‘wees in ’n land, oorhangende rotse, ensovoorts, sou doodgemaak word, en op . . . aan die regterkant van die pad wees.” Ek het gesê: “Daar is dit. Niks kan dit stop nie. Die situasie is alreeds onder beheer.”

⁹⁰ Die geloof wat in my hart was, is gesalf. O, as ek dit net kon verduidelik! Die geloof wat God . . . ek in God gehad het, wat vir my gesê het, en dit nooit gefaal het nie, het vir my gesê: “Die situasie is nou onder beheer. Hier is presies wat Ek vir jou gewys het twee jaar gelede, en hier is dit wat net presies in orde lê. Die enigste ding wat jy moet doen, is om die woord te spreek.” En die seuntjie het opgestaan uit die dood. Sien?

⁹¹ Ek het gedink, en teruggekyk na Broer Fred Sothmann wat daar sit, en Broer Banks Wood en hulle. Nou die dag, op die—die Alaska Hoofweg, hoe ek hier gestaan het by die kerk en julle almal vertel het van ’n dier wat lyk soos takbokhorings, twee-en-veertig duim, en ’n silwer-punt grysbeer. Ek was nooit tevore daar nie, en hoedat die . . . dat ek dit sou kry, en hoe dit sou wees, en hoeveel saam met my sal wees, en hoe hulle aangetrek sou wees. Julle weet dit, elkeen van julle, weke en weke voor dit gebeur het.

⁹² En daar toe ek daar inbeweeg het, sonder om dit te weet, daar het daardie dier gelê. En ek het gegaan, en—en hy . . . was onmoontlikheid. As 'n jagter sou weet, of sou luister na hierdie band, hoedat jy nie kan oploop voor 'n dier nie, hy sal opspring en hardloop. Maar hy het nie.

⁹³ En daar hang hy in my studeerkamer. Daar hang die silwer-punt, net presies. En 'n—en 'n liniaal wat daar lê, 'n maatband, om sy presiese te wys. En 'n horing sal ten minste twee duim of meer krimp, wanneer dit groen is op die dier en wanneer dit droog word, maar hierdie het nooit gekrimp nie. Dit is steeds presies op die neus twee-en-veertig duim. Sien? Daar lê die silwer-punt, dis sewe voet lank, net presies, en alles presies soos dit was, wat nou daar lê.

⁹⁴ Maar toe hierdie man vir my gesê het: “Nou, kyk, Broer Branham, ons het hierdie dier waarvan jy praat, maar jy het vir my vertel jy gaan 'n silwer-punt grysbeer kry voor jy by die onderpunt van die heuwel kom, agter oorkant na waar daardie kêrels is, daardie met 'n groen hemp.”

⁹⁵ Ek het gesê: “Dis SO SPREEK DIE HERE. God het so gesê.”

⁹⁶ “Maar, Broer Branham,” het hy gesê: “ek kan regoor alles hier sien, vir myle, daar is niks. Waar gaan hy vandaan kom?”

⁹⁷ Ek het gesê: “Dis nie vir my om te bevraagteken nie. God het so gesê! En Hy is Johova-Jireh. Hy kan 'n beer daar bring. Hy kan een daar sit.” En Hy het. En daar is hy. Dis die situasie onder beheer.

⁹⁸ En toe Moses gesien het hy is grootgemaak vir hierdie doel, en hy van aangesig tot aangesig, hierdie groot God ontmoet het, Wie die roeping gegee het, en hom gesalf het en hom geïdentifiseer het, en gesê het: “Hierdie is jou roeping, Moses. Ek stuur jou, en Ek gaan jou My heerlikheid wys. En hier is Ek, in 'n bos, wat brand. Gaan af soontoe! Ek sal met jou wees.” Hy het nie eens 'n stok nodig gehad nie. Hy het die Woord gehad, die bevestigde Woord, en daar het hy gegaan. Dit het die geloof wat in hom was, gesalf.

⁹⁹ En dit salf ons wanneer ons sien ons lewe in die laaste dae, om uit te vind dat al hierdie tekens wat ons sien plaasvind, waarvan gepraat is in die Skrif, sou plaasvind in die laaste dae; al die pad van die Hemel af, na die politieke magte, en die natuur van die mense, en die morele verval van die wêreld, en onder die vroue, en hoe hulle sou maak in die laaste dae, en hoe die mans sou maak, en hoe die kerke sou maak, hoe die volke sou maak, en hoe God sou maak. En ons sien dit alles reg hier lê op ons.

¹⁰⁰ O, dit salf ons geloof. Dit beweeg ons uit in die groot siklusse. Sien? Dit—dit skei ons van ander dinge van die wêreld. Sien? Maak nie saak hoe klein ons is, of hoeveel van 'n minderheid ons is nie, hoeveel ons voor gelag word, bespot word nie, maak nie enige verskil nie. Dis al. Ons sien dit. Daar is iets in ons. Ons is

voorbestede om hierdie uur te sien, en daar's niks wat ons gaan stop om dit te sien nie. Amen! Hier het God dit gespreek. Dit het—dit het alreeds gebeur. Ons sien dit. O, hoe ons God dank hiervoor! O, dan, bring dit jou geloof uit wanneer ons hierdie dinge hier sien gebeur.

¹⁰¹ Nou, hier lees ons weer dat: “Moses die smaad van Christus groter rykdom geag het as die skatte van Egipte.” Nou, hy het die—die smaad van Christus geag.

¹⁰² Nou onthou: “die smaad van Christus.” Sien, daar is 'n smaad om Christus te dien. As jy baie gewild is by die wêreld, dan kan jy nie dien nie, dien jy Christus nie. Nee, jy kan nie. Want, jy sien, daar is 'n smaad wat Daarmee saamgaan. Die wêreld het altyd gesmaad.

¹⁰³ Daar ver terug, duisende jare gelede, was daar 'n smaad wat Daarmee saamgegaan het. En Moses wat farao sou wees, hy was die volgende farao wat sou kom, Farao se seun. En hy sou die volgende farao word, met guns onder die mense, en tog het hy “geag. . .” Ag beteken om te—om te “reken.” “Hy het die smaad van Christus groter dinge gereken as alles wat Egipte kon bekostig om hom te gee.” Egipte was in sy hande. Maar, tog, hy het geweet om die weg van Christus te neem was 'n smaad, maar hy was bly om te weet dat daar iets in hom was, wat hom hierdie benadering van Christus laat reken het, smaad van Christus, liever, groter as al die swier wat hy—hy beërf het. Hy het 'n erfenis binne-in hom gehad, wat baie groter was as wat die buitenste erfenis hom gegee het.

¹⁰⁴ O, as ons so kon wees vandag, en die Heilige Gees dit wat ons in ons het, laat salf, daardie geloof, na 'n goddelike lewe, toegewyd aan Christus!

¹⁰⁵ Nou, met sulke geloof soos hierdie wat hy gehad het, het hy opgelet, en het hy daardie smaad 'n eer gereken.

¹⁰⁶ Vandag, kan iemand sê: “Haai, is jy een van daardie mense, daardie?”

“Uh, uh, wel, uh.” Jy's net 'n bietjie skaam daaroor.

¹⁰⁷ Maar hy het dit 'n groter skat gereken as die hele wêreld, omdat daar iets in hom was dat hy kon uitdruk en sê: “Ja, ek—ek reken dit. Hierdie is hooggeag. Ek is bly om een van hulle te wees.” Sien? “Ek is bly om myself te tel as 'n Hebreër en nie 'n Egiptenaar nie.”

¹⁰⁸ Die Christene vandag behoort dieselfde ding te sê. “Ek is bly om myself 'n Christen te reken, om weg te bly van die dinge van die wêreld en die orde van die wêreld. Nie net as 'n kerklidmaat nie, maar 'n wedergebore Christen wat lewe volgens die Skrif. Hoewel ek genoem word, selfs deur die lidmate van die kerk: “'n fanatikus,” tog ag ek—ek—ek dit 'n groter—groter ding as wanneer ek die gewildste persoon in die stad of in die volk sou wees. Ek

sou dit liever wees as President van die Verenigde State, of—of die koning oor die aarde. Julle sien? Ek—ek ag dit so hoog, want God in Sy genade, voor die grondlegging van die wêreld—wêreld, het my gesien, en—en 'n saadjie daarin geplaas, dat my geloof sou vlieg bokant hierdie dinge van die wêreld. En nou het Hy my geroep, en ek—ek reken my plek.”

¹⁰⁹ Soos Paulus gesê het, hy het sy amp gereken met hoë. . . sien, en, o, dat God hom geroep het vanaf om 'n groot leraar te wees soos Gamáliël. Maar Paulus is geroep om 'n offer vir Christus te wees. Sien? Nou dieselfde ding.

¹¹⁰ Let op, met sulke geloof, hy het nooit op sy sig staatgemaak, wat hy kon sien nie. Nou, hy kon niks daarbuite sien behalwe 'n klomp mense wat modder hanteer het nie, slawe, in die tronk, wat elke dag doodgemaak word, geslaan met swepe, bespot, hulle godsdienstige gelowe, was “fanatici.” En daar was 'n farao wat op die troon gesit het, wat nie geweet het of enigiets van hulle geloof gereken het nie. Hy het niks daarvan geweet nie. Hy was 'n heiden, so hy het net. . . Wat 'n prentjie van vandag! En daar is dit, 'n ander godsdien. En hoedat as—as hierdie Moses, tog in die einste sitplek saam met die president, of die—of die groot man, Farao, om sy plek in te neem by sy dood, en hy was 'n ou man. En tog het Moses gedink dat daardie roeping. . . Hy het uitgekyk daar, en dieselfde venster waaruit Farao gekyk het, want hy was in sy huis.

¹¹¹ En Farao het uitgekyk en daardie mense gesien wat hulle hande opgelig het, en hulle sou 'n sweep neem en hulle doodslaen omdat hulle gebid het. Hulle het 'n swaard deur hulle gesteeke het, omdat hulle selfs gefaal het om op enige tydstip ongehoorsaam te wees, en hulle laat werk totdat hulle liggaampies sou uitval, en hulle halfpad genoeg gegee om te eet. “Wel, hulle was niks anders as 'n klomp fanatici nie, skaars mense.”

¹¹² En tog Moses, daardie geloof in hom, het na hulle gekyk, en hy het gesê: “Hulle is God se geseënde volk.” Amen. Ek hou daarvan. Met sulke geloof, sy oë het nie geval op die swier van Egipte nie, dit het geval op die belofte van God. Sy arendsoog van geloof het verby die swier van Egipte gekyk. Hy, onthou, hy word nou 'n arend. Hy's 'n profeet, en sy arendsoog styg bokant daardie dinge. O, hoe ek daarvan hou! Uh! Goeiste!

¹¹³ Hoe dikwels vandag, vandag, maak Christene op hulle sintuie staat, en van wat hulle kan sien, of wat hulle kan verstaan, in plaas van hulle geloof, om staat te maak op wat jy met oog sien, en die swier. Soos julle vroue, ek roep altyd na julle, oor julle moet julle hare laat groei, julle moenie grimering dra nie, julle moet optree soos dames en Christene. Jy kyk buite op die straat en sien die vroue vandag onsedelik aangetrek. Wel, jy dink: “Wel, sy behoort aan die kerk, hoekom kan ek dit nie doen nie?” Sien? “En sy sny haar hare, hoekom—hoekom kan ek dit nie doen nie? Wel, sy blyk net so lief te wees, en so intellektueel,

en 'n persoonlikheid wat ek nie eens het nie. Wel, hoekom kan ek dit nie doen nie? Ek behoort dit te doen.” As jy dit doen, verlam jy jou geloof. Sien? Jy gee nie jou geloof 'n kans om te groei nie. Begin daarmee, soos ek gesê het.

114 Iemand het gesê: “Broer Branham, die land, die mense, reken jou as 'n profeet. Jy behoort nie die vroue uit te skel soos dit, en mans uit, en hierdie dinge nie. Jy, jy behoort hulle te leer hoe om—om te profeteer en gawes te ontvang.”

115 Ek het gesê: “Hoe kan ek hulle algebra leer wanneer hulle nie eens hulle ABC's ken nie?” Sien?

116 Nou begin net van daar af. Maak jouself net so skoon dat wanneer jy buite op die straat loop, jy soos 'n Christen lyk, in elk geval, sien, en dan soos een begin optree. Sien? En jy kan dit nie in jouself doen nie. Dit moet Christus wees wat in jou kom. En as daardie saad daarbinne lê, en daardie Lig tref dit, gaan dit Lewe. As dit nie Lewe nie, was daar niks om te Lewe nie. Want, dit het dit beslis bewys op andere, sien, dit Lewe dadelik, so gou as wat die Lig dit tref.

117 Dis 'n teregwyding vir vroue, ek weet, wat inluister na hierdie band, of sal inluister daarna. Dis 'n teregwyding vir jou, suster. Dit behoort te wees. Dit behoort te wees, want dit wys. En ek gee nie om wat jy gedoen het nie; jy mag godsdienstig gewees het jou hele lewe, jy mag in die kerk gelewe het, jou pa mag 'n prediker gewees het, of jou man mag 'n prediker wees; maar solank as wat jy die—die Woord van God nie gehoorsaam nie, wys dit daar is geen Lewe daar nie. Wanneer jy die ding uitgebring sien, en die Lewe van die Heilige Gees, hou Dit dop wanneer Dit andere tref. Kyk wat hulle doen, as Dit dit oor hulle bring. Geen wonder hoekom. . .

118 Wat 'n—wat 'n teregwyding aan daardie Fariseërs, wat Jesus genoem het, toe Hy hulle gedagtes onderskei het, Hy hulle genoem het: “Beëlseub.”

119 En daardie klein prostituut het gesê: “Wel, hierdie Kêrel is die Messias. Die Skrif het gesê Hy sal dit doen.” Sien, daardie voorbestemde saad het daar gelê. En toe die Lig dit getref het, het dit begin Lewe. Jy kan dit nie onderdruk nie. Jy kan Lewe nie wegsteek nie.

120 Jy kan neem en beton gooi op 'n klomp gras, en dit doodmaak in die wintertyd. Die volgende lente, waar is jou meeste gras? Reg om die rant van die beton. Want, daardie ontkiemde saad onder daardie klip, wanneer die son begin skyn, kan jy dit nie hou nie. Dit sal sy pad omwikkel daardeur en reguit uitkom aan die rant daarvan en sy kop oplig na die heerlikheid van God. Sien, jy kan nie Lewe wegsteek nie. Wanneer die son botaniese lewe tref, moet dit lewe.

¹²¹ En wanneer die Heilige Gees die Skriftuurlike Lewe tref wat in 'n mens is, bring dit sy vrug net daar voort. [Broer Branham klap sy vinger—Red.] Sien?

¹²² So ongeag van hoe opreg en eerlik jy is, hoe jy sê jy's nie, en praat, en sê hulle was. . . Hierdie vroue wat hierdie—hierdie slegte klere en dinge daarbuite dra, net 'n gewone ontkleedans, vir die straat. Hoewel, jy nie glo jy is, jy kan jou nie laat glo nie. Jy kan bewys dat jy onskuldig is van 'n owerspel, maar, in die Boek van God, pleeg jy owerspel. Jesus het gesê: “Wie ook al na 'n vrou kyk om haar te begeer, het alreeds owerspel in sy hart met haar gepleeg.” En jy het jouself voorgestel op daardie manier. Sien, jy kan dit nie sien behalwe as daardie Lewe daar lê nie.

¹²³ Jy kyk na iemand anders, jy kyk en sê: “Wel, ek ken Suster Jones. Broer Jones is 'n. . . Hy's 'n prediker. Sy vrou doen *dit* en doen *dat*.”

¹²⁴ Ek gee nie om wat *daardie* doen nie; Hierdie is die Woord. Jesus het gesê: “Laat elke mens se woord 'n leuen wees, en Myne waar.” Dis die Bybel. En wanneer daardie Lig dit werklik tref, moet dit Lewe. Dit moet net Lewe.

¹²⁵ Nou, Moses se groot oog, sy arendsoog, het verby die swier van Egipte gekyk.

¹²⁶ Die ware Christengelowige vandag, maak nie saak wat die kerk sê, wat enigiemand anders sê nie; wanneer daardie Lig dit tref, sien hulle die ware bevestiging van God, daardie Vuurkolom wat daar hang, en die tekens en wonders wat belowe het, die Skrif wat gelê word, en dit Lewe; maak nie saak hoe klein dit is, en hoeveel in die minderheid nie. God se groep was altyd die minderheid. Sien? “Moenie bevrees wees nie, klein—klein kudde, dit behaag julle Vader om julle die Koninkryk te gee.” Sien? Hulle snap dit. God is verplig om hulle in te stuur vanaf elke denominasie, elke orde oraloor, om Dit te sien, as hulle verordineer is tot die Lewe.

¹²⁷ Kyk na ou Simeon, verordineer tot Lewe. Toe die Messias in die tempel ingekom het, in die vorm van 'n babatjie in sy moeder se arms; Simeon, agter iewers in 'n kamer, aan die lees. Die Heilige Gees het hom opgerig, want hy het gewag. Daardie Lewe was in hom. Hy het gesê: “Ek sal nie sterf totdat ek die Here se Christus sien nie.” En daar was die Here se Christus in die tempel. Die Heilige Gees het hom gelei, van sy plig, uit, en daar deur afgeloop, en daardie babatjie opgetel, en gesê: “Laat die—laat U dienskneg in vrede gaan, want my oë het U verlossing aanskou.”

¹²⁸ Daar was 'n ou blinde vrou in die hoek, met die naam van Anna, wat die Here dag en nag gedien het. Sy het ook voorspel, en gesê: “Die Messias kom. Ek kan Hom sien kom.” Tog, was sy blind. Op dieselfde tyd, toe Hy daar was. . . Daardie klein Lewetjie wat in haar was, wat voorspel het: “Dit sou daar wees!

Dit sou daar wees! Dit sou daar wees!” Toe, daardie selfde Lewe, die Lig in die gebou ingekom het, in die vorm van ’n Babatjie, as “’n buite-egtelike kind,” toegedraai in Sy toedraaiklere, wat opgekom het deur die gebou. En die Heilige Gees het daardie ou blinde vrou getref, en sy het gekom deur die Gees, dwarsdeur die mense gelei, en oor hierdie Babatjie gestaan; en die moeder geseën en die Babatjie geseën, en gesê wat die toekoms Daarvoor sou wees. Sien, verordineer tot die Lewe! Sien?

¹²⁹ Kyk na hulle, daar was nie ’n dosyn van hulle nie. Daar was net agt siele gered in die dae van Noag, nie veel nie, maar almal wat verordineer was tot die Lewe het op daardie tyd ingekom. Sien hoe die Heilige Gees werk in elke eeu, die mense trek.

¹³⁰ Nou vind ons uit dat Moses se geloof hom gelei het om dop te hou wat sou wees, nie wat was nie. Kyk na môre, in plaas van vandag. Kyk na die belofte, in plaas van die swier. Kyk na die mense, in plaas van die organisasie. Sien? God het dit gedoen.

¹³¹ Lot kon die swier van vooruitgang onder in Egipte sien, of onder in Sodom. Lot kon die moontlikhede sien van ’n—van ’n . . . van ’n klomp—klomp geld. Lot kon die voor- . . . moontlikhede sien van toe hy gekyk het oorkant na Sodom en hy kon miskien word . . . Siende dat hy ’n Hebreër was, mag hy ’n groot man word daar, want hy was ’n groot intellektuele figuur, en die neef van Abraham, so hy het gekies om na Sodom te gaan. Lot se intellekte het hom gelei om die swier van—van vooruitgang te sien. Lot se intellekte het hom gelei om die seëning te sien van—van swier. Maar, sy geloof is so verlam daardeur, hy het nie die vuur gesien wat daardie soort van ’n lewe sou verwoes nie.

¹³² En dis hoe die mense vandag is. Hulle sien die moontlikheid om aan ’n groot organisasie te behoort, hulle sien die moontlikheid om ’n sosiale stand te hê met die mense van die stad, maar hulle sien nie die moontlik- . . . Hulle sien nie hulle geloof is verlam nie. Laat my dit herhaal, sodat dit nie misverstaan word nie. Vroue vandag, hulle, soos ek sê, hulle wil—hulle wil optree soos die filmsterre. Die mans vandag wil optree soos die televisie komediant.

¹³³ Die prediker vandag wil blykbaar hulle kerke maak soos een of ander moderne losie vandag, lidmaatskap ensovoorts. Hulle sien die moontlikhede om miskien ’n biskop of ’n algemene opsiener te word, of so-iets, as hulle sal saamgaan met die kerk; die Skrifte versaak, wanneer Dit reg voor hulle lê, met deeglike bevestiging deur die Krag van God, en deur die lewende Woord van God wat in die mense lewe. Ja, hulle wil Dit nie hê nie. Hulle sê: “Ons wil nie betrokke raak met so-iets soos Daardie nie.” Dit sou hulle gemeenskapskaart wegneem. Dit sou hulle denominasionele stand wegneem. Tog eerlike manne, soos Lot, wat onder in Sodom sit, en weet dat dit verkeerd is. Sien? Sien? Wat doen hulle wanneer hulle dit doen? Hulle verlam die bietjie geloof wat hulle gehad het. Dit kan nie werk nie.

134 Nou, Moses het dit laat vaar, en hy het gestel. . . sy geloof het die wêreld verlam.

135 Jou geloof sal óf swier verlam, of anders sal die swier jou geloof verlam. Nou, jy kan die een of die ander neem. En jy sien die Bybel verander nie. God verander nie. Hy's die onveranderlike God.

136 En nou vind ons, vandag, dat mense van hierdie dag, sien, hulle kyk na die groot dinge, die groot organisasie. "Ek behoort aan die *So-en-so*." Sien? En hulle gaan soontoe, en, kyk, daar is niks verskil van die straatmense nie. Daar is geen ander dinge nie. Hulle het 'n klein intellektuele iets, en gaan aan. Wanneer jy praat van Goddelike genesing, die Vuurkolom, die Lig van God, sê hulle: "Dis mal."

137 'n Man het die foto van die Engel van die Here opgetel, nou die dag, 'n Baptiste prediker, en Daarvoor gelag. Sien, dis—dis godslastering. Sien? Daar is geen vergifnis daarvoor nie.

138 Dis wat Jesus gesê het, sien. Dis godslastering; wanneer jy Dit die werke sien doen wat Christus gedoen het. En Hy het gesê. . . Toe, hulle die werke in Christus gesien het, Hy was die Offer, en hulle het Hom "Beëlsebub, 'n duiwel" genoem, want, omdat Hy dit gedoen het. En nou sê hulle. . . Hy het gesê: "Ek sal julle daarvoor vergewe. Maar wanneer die Heilige Gees kom, om dieselfde ding te doen, sê julle 'n woord Daarteen, sal dit julle nooit vergewe word, in hierdie wêreld of die wêreld wat sal kom nie." Sien? Net een woord is al wat jy Daarteen kan sê. Sien? En dan. . .

139 Want, as daardie Lewe, as jy verordineer is tot Ewige Lewe, dan sou daardie Lewe uitbars wanneer jy Dit gesien het. Jy sou Dit erken, soos die vroujie by die put, en—en die verskillendes. Maar as dit nie daar is nie, kan dit nie Lewe nie, want daar's niks daar om mee te Lewe nie. Soos my ou moeder altyd gesê het: "Jy kan nie bloed uit 'n raap tap nie," want daar's geen bloed daarin nie. Nou, dis dieselfde ding.

140 En dit verlam die bietjie geloof wat jy het. Lot kon die swier sien, maar hy het nie genoeg geloof gehad om die vuur te sien wat sulke swier sou vernietig nie.

141 Ek wonder of ons vandag het? Ek wonder of ons, wel, soos die vroue wat gewild wil wees, wat wil optree soos die—die res van die vroue in die kerk, as hulle sien dat hulle wil optree soos die res. Hulle—hulle kan die moontlikhede sien om 'n—'n—'n mooier vrou te wees, deur geverf te wees. Hulle kan 'n mooier vrou sien deur 'n jonger voorkoms te hê, deur hulle hare te sny en op te tree soos party van die ander, of die filmster. Maar ek wonder of hulle nie hulle geloof verlam het, om te weet dat die Bybel gesê het dat: "'n vrou wat dit doen is 'n on- . . . 'n oneerbare vrou," en: "'n vrou wat 'n kledingstuk aantrek wat aan 'n man behoort is 'n gruwel voor God," langbroeke, ensovoorts, en kortbroeke wat

hulle dra. En—en dit word net so gevoelloos totdat dit 'n gewone roetine word van die mense wat dit doen. Ek wonder of hulle nie die klein bietjie geloof verlam wat jy gehad het, selfs om kerk toe te gaan nie, julle sien. Dis die ding wat dit doen.

142 Lot het dit gedoen, en dit het hom verlam, en dit het sy mense verlam daaronder. Hulle kon dit nie sien nie.

143 Maar Abraham, met 'n—'n bevestigde geloof, sy oom, hy het nie na die swier gekyk nie, hy wou niks daarmee te doen hê nie, hoewel hy moes hard lewe, en by homself lewe. En Sara het gewoon buite in die wildernis, waar dit hard was, op die onvrugbare grond. Maar hulle het nie die swier of die moontlikhede om gewild te word, gesien nie.

144 Sara, die mooiste vrou in die land, die Bybel het so gesê. Sy was mooi, die mooiste van al die vroue. En nou het sy selfs gebly en haar man gehoorsaam, totdat sy hom selfs haar “heer” genoem het, waarna die Bybel verwys, regoor in—in die Nuwe Testament; het gesê: “Wie se dogters julle is, solank as wat julle die geloof gehoorsaam.” Sien, haar man haar “heer” genoem.

145 En die Engel van die Here het hulle tempel besoek en . . . of hulle tentjie daarbuite en hulle vertel. Hulle het nie eens 'n huis gehad om in te woon nie; buite gewoon in die onvrugbare lande. En daar het julle dit. Sien julle die dag wat weer navolg, net presies soos dit toe was?

146 Nou, Moses met sy groot geloof, weer, kon “nee” sê vir die teenswoordige dinge van die huidige wêreld, en 'n regverdige keuse maak. Hy het gekies om die beproewinge te verduur saam met die volk van God. Hy het gekies om daarmee saam te gaan. Hoekom? Sy geloof! Hy het die belofte gesien. Hy het die endtyd gesien. Hy het oorkant in môre ingesien, en hy het sy geloof losgelaat. Hy het geen aandag geskenk aan wat sy oë gesien het in die moontlikhede hier, dat hy die farao was en dat hy die farao sou wees nie. Hy het regoor in môre ingekyk.

147 O, as mense dit net kon doen, nie die huidige wêreld gesien nie. As jy na die huidige wêreld kyk, maak jy 'n keuse daarmee saam. Verskuil jou oë daarvan, en kyk na die belofte van God, ver oorkant in môre.

148 Deur sy geloof kon hy kies. Hy het gekies om die seun van Abraham genoem te word, en geweier om die seun van Farao genoem te word. Hoe kon hy, wanneer die hele koninkryk . . . Egipte het die hele wêreld verslaan. Hy was koning van die wêreld, en was 'n jong man van veertig jaar oud, hier gereed om die troon te neem. Maar hy het nooit gekyk na sy intell- . . .

149 Kyk na die vroue wat om hom sou lê, dag na dag, harems van hulle. Kyk na die swier; sit en wyn drink, en die ontkleedans voor hom dophou, soos hulle gedans het, en hom koel gewaai het met 'n . . . En vroue van regoor die wêreld, en die juwele en skatte, sy lêr daarbuite. Die enigste ding wat hy moes doen was om te

sit en sy goeie kos te eet, en sê: “Stuur ’n . . . stuur leërgarnisoen nommer *so-en-so* onder na *so-en-so*, neem daardie volk in. Ek dink ek wil dit net hê.” Dis al wat hy moes doen. Daar sit, en hulle wat hom koel waai, sy mond oophou; die—die pragtige, mooi ontkleedansers van die dag, wyn in sy mond laat gooi, hom voer met sy kos met hulle arms om hom, al die mooiste vroue in die wêreld. Al die swier wat daar was, het net daar by hom gelê.

¹⁵⁰ Maar wat het hy gedoen? Hy het weggekyk daarvan. Hy het geweet vuur was daar gereed daarvoor. Hy het geweet dood lê in daardie lyn. Sien? Hy het geweet dat dit was. En hy het oorkant toe gekyk na ’n klomp veragte en verwerpte mense, en deur geloof het hy gekies om die smaad van Christus te ly, en homself genoem: “Ek’s ’n seun van Abraham. Ek’s nie ’n seun van hierdie farao nie. Hoewel julle my ’n biskop maak, of ’n diaken, of ’n aartsbiskop, of ’n pous, ek’s nie ’n seun van hierdie ding nie. Ek’s ’n seun van Abraham, en ek sonder my af van die dinge van die wêreld.” Amen, amen, en amen! Deur geloof, dit gedoen!

¹⁵¹ Hy het die swier weggeneem. Hy het die moontlikhede om die volgende biskop te wees, geneem, hy het die—die moontlikhede om die volgende aartsbiskop te wees, geneem, of die volgende algemene opsiener by die volgende verkiesing, of wat dit ook al was, hy het dit weggeneem. Hy het geweier om daarna te kyk.

¹⁵² “Nou, as ek die biskop word, sal ek inloop en die mense sê: ‘Heilige Vader,’ of—of ‘Doktor *So-en-so*,’ of—of—of—of ‘Ouderling *So-en-so*.’ Hoe hulle sal, al die predikers by die vergadering, hulle sal my op die rug klop, en sê: ‘Sê, man, daardie kêrel het iets, ek sê jou. O, sh-sh-sh, bly stil, hier kom die biskop, sien. Wat hy sê, dis wet. Sien, hier kom die *So-en-so*.’” Mense sal oor die wêreld vlieg om te wees die . . . die pous te sien, en die voet en die ringe te soen, ensovoorts. Hoe, wat ’n moontlikheid vir die Katolieke, wat ’n moontlikheid vir die Protestant, om biskop of algemene opsiener te wees, of iets, een of ander groot man in ’n organisasie.

¹⁵³ Gekyk, egter, maar, julle sien, die oog van geloof kyk bo-oor dit. En jy sien die einde daarvan daaronder, wat, God sê die hele ding sal vernietig word. Geloof, daardie arendsoog, lig jou op bokant dit, en jy sien môre, nie vandag nie, en kies om ’n seun van Abraham genoem te word.

¹⁵⁴ Farao, met geen geloof nie, het God se kinders gesien as “fanatici.” Geen geloof nie, hy het hulle slawe gemaak, omdat hy nie bang was vir wat hy gesê het nie. Hy was nie bang vir God nie. Hy het gedink hy was god. Hy het gedink sy—sy gode wat hy gedien het, dat hy ’n biskop was, hy was die hoof algemene opsiener, sy gode is die een wat dit gedoen het. “Niks aan hierdie Ding *hier* nie,” so hy het hulle slawe gemaak. Hy het vir hulle gelag, hulle bespot. Net soos die mense vandag gemaak het, presies dieselfde ding.

155 Moses se geloof het hulle in die beloofde land gesien, 'n geseënde volk. Dit mag 'n harde geveg wees om hulle by die belofte te kry, maar Moses het gekies om saam met hulle te gaan. Hoe ek daarop kan lê, maar my tyd raak op. Sien?

156 Let op, dit mag 'n harde ding wees om daardie mense om te draai. "Jy moet saam met hulle gaan woon, jy moet een van hulle wees, en hulle is alreeds so intellektueel dat jy hulle nie kan beweeg nie. Sien? Maar daar is iets wat daarbuite moet gebeur. Daar moet die bonatuurlike voor hulle gedemonstreer word. Dit gaan 'n moeilike ding wees. Die organisasies sal jou afkeur, en al hierdie dinge sal gebeur. Dis—dis verskriklik, wat jy moet doen, maar maak tog jou keuse."

157 "Ek is een van hulle." Ja. Sy geloof het dit gedoen. Sy geloof het gevonk. Ja, meneer. Hy het dit gesien. Dit was 'n moeilike ding om hulle by daardie belofte te kry, maar hy het sy keuse gemaak om saam met hulle te gaan, in elk geval. Ongeag van wat hulle aan hom gedoen het, en wat hulle hom afgekeur het, hy't in elk geval gegaan. Hy sou uitgaan saam met hulle.

158 Nou ek hoop julle lees. Goed. Gaan saam met hulle, in elk geval. Maak, wees een van hulle, dis reg, want dis jou plig. Mag 'n moeilike geveg wees, en baie om deur te maak, maar gaan in elk geval.

159 Maar sy geloof het hom gelei om die keuse te maak van die Woord, en nie die swier nie. Hy't die Woord geneem. Dis wat Moses se geloof gedoen het. Wanneer geloof kyk na God se ergste . . . Onthou, hier was die swier nou, die wêreld, die hoogste, koning van die wêreld. En waar was God se belofdes? In die moddergat, 'n moddersmeeders.

160 Maar wanneer geloof, wanneer geloof kyk na God se ergste, ag dit dit groter en kosbaarder as die beste wat die wêreld kan wys. Ja, meneer. Wanneer geloof daarna kyk, wanneer geloof dit kan sien, wanneer geloof in die Woord, die Woord gemanifesteerd kan sien, is dit meer as al die swier en aartsbiskoppery en alles anders waarvan jy kan praat. Geloof doen dit. Sien? Jy kan die ergste sien, die veragtes, die verwerptes, die wat dit ook al mag wees; laat dit die ergste wees, en tog sal geloof dit 'n miljoen myl hoër ag as die beste wat die wêreld kan voortbring. Amen! Dis hoe ons daardie lied sing: "Ek sal die weg neem saam met die Here se veragte paar." Sien? O, goeiste!

161 Want, julle sien, geloof sien wat God gedoen wil hê. O, ek hoop dit gaan in. Geloof kyk nie na die teenswoordige tyd nie. Geloof sien nie hierdie *hier* nie. Geloof kyk om te sien wat God wil hê, en dit werk daarvolgens. Dis wat geloof doen. Dit sien wat God wil hê, en wat God gedoen wil hê, en geloof werk daardeur.

162 Geloof is 'n lang-afstand visie. Dit laat nie sy visier sak nie. Dit bly by die teiken. Amen! Enige goeie skut weet dit. Sien? Daardie, dis lang-afstand. Dis 'n—dis 'n teleskoop. Dis 'n

verkyker, dat jy nie *hier* rondkyk nie. Jy gebruik nie 'n verkyker om te kyk wat die tyd is nie; sien, jy gebruik dit nie. Maar jy gebruik 'n verkyker om ver te kyk.

¹⁶³ En geloof doen dit. Geloof tel God se verkyker op, albei van hulle, albei kante, die Nuwe en Ou Testament, en sien elke belofte wat Hy gemaak het. En geloof sien dit daarbuite, en geloof kies dit ongeag van wat die teenswoordige tyd *hier* sê. Hy kyk na die einde. Hy laat nie sy visier sak om *hiernatoe* te kyk nie. Hy kyk daarbuite. Hy hou die kruisdraadjie presies op die Woord. Dis wat geloof doen. Dis die geloof wat in 'n mens is wat daardie dinge doen.

¹⁶⁴ Nou kyk. Wat Farao genoem het, van 'n roeping, wat Farao *groot* genoem het, het God genoem “gruwel!” Farao kon gesê het: “Kyk, Moses, hier, wel, jy's volgende farao. Ek—ek oorhandig hierdie graf aan jou wanneer ek hier vertrek. Ek sal hierdie septer oorhandig. Dis joune. Sien? Nou, hierdie is groot. Jy gaan 'n groot man wees, Moses. Jy gaan die biskop wees. Jy gaan *hierdie*, *daardie*, of *ander* wees. Moet ons nie verlaat nie. Bly jy hier.” Maar, jy sien, hy het dit *groot* genoem, en God het gesê dit was 'n “gruwel!”

¹⁶⁵ Nou, julle vroue dink 'n oomblik, ook, julle mans. Wat die wêreld *groot* noem, noem God “smerigheid.” Sê die Bybel nie: “Dis 'n gruwel vir 'n vrou om 'n kledingstuk te dra wat aan 'n man behoort,” nie? En julle dink julle is slim om dit te doen. Sien? Julle vertoon net vroulike vlees vir die duiwel, en dis al. So, moet dit nie doen nie.

¹⁶⁶ En julle mans wat lewe volgens die dinge van die wêreld, en streef en hunker daarna! En julle mans met nie genoeg vermetelheid in julle om julle vroue en dinge te laat ophou daarmee nie, skaam julle! En noem julleself seuns van God? Lyk soos Sodomiet vir my. Sien? Nie om julle gevoelens seer te maak nie, maar om julle die Waarheid te vertel. Liefde is tereg wysend. Dit is altyd. Die ma wat nie vir haar kind sal sorg, en dit tereg wys en dit pak slae gee, en dit laat gedra nie, is nie veel van 'n moeder daarvoor nie. Dis reg.

¹⁶⁷ Nou, en kyk wat nou plaasvind. Moses het dit gesien, deur sy visioen. En Farao het gesê dat: “*Dit* groot is.” God het gesê: “Dis 'n gruwel.” So God . . . Moses het gekies wat God gesê het.

¹⁶⁸ Nou, let op, geloof sien wat God wil hê jy moet sien. Sien? Geloof sien wat God sien.

¹⁶⁹ En redenasie en sintuie sien wat die wêreld wil hê jy moet sien. Let op na 'n redenasie: “Wel, dis net menslike verstand. Dis net—net rede dat dit . . . Wel, is *hierdie* nie net so goed nie?” Sien? Dis net presies, wanneer jy daardie sintuie gebruik wat teenstrydig is met die Woord, sien, dan is dit wat die wêreld wil hê jy moet sien.

170 Maar geloof kyk nie daarna nie. Geloof kyk wat God gesê het. Sien? Jy weet, jy gooi redenasies weg.

171 Redenasie, redenasie sintuig, kyk wat die wêreld wil hê jy moet sien, groot denominasie. Wel, is jy 'n Christen? “O, ek-s—ek’s Presbiteriaan, Metodis, Lutheraan, en Pinkster, wat nog. Dis *dit*, *dat*, of die *ander*.” Sien, dit, dis sintuie. “Ek behoort aan die eerste kerk, julle sien. O, ek’s Katoliek. Ek’s—ek’s *dit*, *dat*.” Sien, julle sê dit. Nou, dit, dis sintuie. Julle hou daarvan om dit te sê, want dis 'n denominasie, iets groots. “Wel, ons—ons—ons het meer lidmate, omtrent, as enige kerk in die wêreld, sien. Ons . . .”

172 Maar daar is net een ware Kerk, en jy sluit nie Daarby aan nie. Jy word Daarin gebore. Sien? En as jy Daarin gebore is, werk die lewende God Homself deur jou, en maak Homself bekend. Sien? Dis waar God woon, in Sy Kerk. God gaan elke dag Kerk toe, lewe net in die Kerk. Hy lewe in jou. Jy’s Sy Kerk. Jy is Sy Kerk. Jy is die Tabernakel waarin God woon. Jy is die Kerk van die lewende God, self. En as die lewende God dan in Sy lewende wese woon, dan is jou optrede van God. As dit nie is nie, dan is God nie daarbinnne nie. Hy sou jou nie so laat optree het nie, wanneer Hy hier in die Woord, Sy bloudruk sê: “Moet dit nie doen nie,” en jy gaan doen dit. Sien, dis verkeerd. As jy dit ontken, dan wys dit die Lewe is nie eens in jou nie. Sien? Dis reg.

173 Geloof het Moses na die pad van gehoorsaamheid gelei. Let op, Moses maak . . . Daar is jong Farao, daar is jong Moses, albei van hulle met die geleentheid. Moses het die smaad van die mense gesien, en dit groter skatte geag as alles wat Egipte gehad het. En hy, gelei deur geloof, het hy gevolg wat sy geloof gesê het in die Woord, en dit het hom gelei na die pad van gehoorsaamheid, en uiteindelik na Heerlikheid, onsterflik, om nooit te sterf nie, in die Teenwoordigheid van God. Sig en sintuie, het gelei, en swier, het Farao gelei na sy dood, en die vernietiging van Egipte, sy volk, en dit het sedertdien nooit teruggekom nie.

174 Daar het julle dit. Kyk *hierna*, sterf jy. Kyk Daarna, lewe jy. Nou maak jou keuse. Dis dieselfde ding wat God voor Adam en Eva gestel het, in die Tuin van Eden. Sien? Deur geloof, moet jy jou keuse maak.

175 Nou let op, sig het Farao na sy dood gelei, en na vernietiging van sy stad.

176 Moses, met sy geloof, het nooit vir Farao gevrees nie. Sien? Hy het nie omgee wat Farao gesê het nie. Hy het nie omgee oor Farao nie, net so min as wat sy moeder en sy vader omgee het oor hulle dreigemente. Toe Moses bevestig is aan hom, en hy was daardie persoon wat moes verlos die Egipte . . . of Israel uit Egipte moes lei, het hy nooit omgee wat Farao gesê het nie. Hy was nie bang vir hom nie. Amen, amen, amen! Sien julle wat ek bedoel? [Gemeente: “Amen.”—Red.]

177 Daar is geen vrees in geloof nie. Geloof weet daarvan. Geloof, soos ek altyd gesê het, dit het yslike groot spiere, en hare op die bors. Geloof gesê het: “Bly stil!” en almal bly stil. Dis al. “Ek weet waar ek staan!”

Die res van hulle sê: “Wel, nou, miskien weet hy.” Sien?

178 Maar jy moet opstaan en jou spiere wys. Dis al. Geloof doen dit.

179 Let op, Moses het nooit vir Farao gevrees nadat God sy roeping bevestig het nie. Toe Moses geglo het hy was daarvoor geroep, maar toe God hom daarbo gesê het: “Dis so,” en afgekom en voor Farao gewys het, en al die res van hulle, dat hy gestuur was om dit te doen, was Moses nooit bang vir Farao nie.

180 Let op, Farao het tog sy wysheid op Moses gebruik. Kyk. Hy het gesê: “Ek sê jou wat, ek—ek sal ’n ooreenkoms met jou aangaan.” Nadat die plaë hom klaar opgeëet het, het hy gesê: “Ek sal ’n ooreenkoms met jou aangaan. Gaan jy net vir ’n bietjie aanbidding, drie dae. Gaan net sover, en moenie verder gaan nie.” Maar, julle weet, die . . . Dis wat Farao se sintuie vir hom gesê het dat, sien: “Gaan jy net sover, en moenie verder gaan nie.”

181 Het ons nie daardie soort vandag nie? “As jy net by die kerk aansluit, dis goed.”

182 Maar, julle weet, die geloof wat Moses gehad het, het nie geglo in ’n “sover”—godsdien nie. Hy het gesê: “Ons gaan almal. Ons gaan die heelpad. Dis reg. Ons gaan na die beloofde land. Ons gaan nie net hieruit en maak ’n denominasie, en stop nie. Ons gaan deur.” Amen. “Ek gaan aan na die beloofde land. God het ons belowe.”

183 Hoeveel Farao’s het ons vandag wat in die preekstoel staan, hoofde van organisasies! “Nou, as jy net *dit* sal doen en *dat* sal doen, dis al. Wel, sien, net sover.”

Maar Moses het gesê: “O, nee! Nee, nee! Nee, nee!” Sien?

184 Farao het gesê: “Wel, hoekom nie? As jy daardie soort van ’n godsdien gaan hê, sal ek jou sê wat jy doen, gaan jy en die oudstes net om te gaan aanbid, sien. Gaan jy en die oudste en gaan aanbid. Want, julle almal kan daardie soort godsdien hê, maar moet dit nie onder die volk bring nie.”

185 Weet julle wat het Moses gesê? “Daar sal nie eens ’n hoof agtergelaat word nie. Ons gaan die heelpad. Ons gaan almal! Ek gaan nie as hulle nie gaan nie. En, solank ek hier is, is ek op u hande.” Amen. “Ek gaan nie as hulle nie ook kan gaan nie, en dis al.” O, wat ’n dapper dienaar! Amen. “Ek wil hulle saam met my neem. Net omdat ek dit het, en ek gaan sit en sê: ‘Wel, nou *dit* is in die haak’? Nee, meneer. Ons wil die mense ook hê. Elkeen van ons gaan.” Amen. Hy het gesê: “Ons gaan nie eens elke skaap,

of enigiets agterlaat nie. Daar gaan nie 'n hoof agtergelaat word nie. Ons gaan almal na die beloofde land.” Amen!

¹⁸⁶ “Elkeen van ons! Of jy 'n huisvrou is, of óf jy 'n—'n jong meisietjie is, of óf jy 'n ou vrou is, of 'n jongman, of 'n ou man, of wat jy ook al is, ons gaan, in elk geval. Daar sal nie een van ons agtergelaat word nie.” Amen. “Elkeen van ons gaan, en ons gaan nie enigiets anders stop nie.” Dis reg. Goeiste! Daardie godsdienste was regtig in 'n debat daar, was dit nie? O, goeiste!

¹⁸⁷ Nee, Moses het nie geglo in hierdie “net-sover”—godsdienste nie. Nee, hy het nie daarin geglo nie. Huh-uh. Ja, meneer. O, goeiste!

¹⁸⁸ Ons kan heeldag daarop bly, maar ek moet naderhand by my teks kom, en begin preek.

¹⁸⁹ Let op, let hierna op, hoe pragtig! O, ek hou hiervan. Julle weet, uiteindelik, het Farao gesê: “Gaan uit!” God het hom net so gepla, met die stem van Moses. Hy het alles getref. Hy het alles gedoen wat daar te doen was. Hy het gestop die . . . hy het die son laat sak, in die middel van die dag. Hy het alles anders gedoen. Hy—hy het die dae verduister. Hy het paddas gebring, vlooië, luise, alles anders, vuur, rook, en dood na sy families, en alles anders. Hy het alles gedoen tot, uiteindelik, Farao moes sê: “Gaan uit! Neem alles wat jy het, en gaan.” O, goeiste! Eer aan God!

¹⁹⁰ Ek is so bly dat 'n man God so totaal kan dien totdat hy, die duiwel, nie meer weet wat om met hom te doen nie. Dis reg. God net so totaal gehoorsaam totdat die duiwel gesê het: “O, goeiste, gaan weg! Ek—ek wil dit nie meer hoor nie.” Dis reg. Jy kan dit doen, so totaal.

¹⁹¹ Sien nou, as—as God nie vir Moses sou ondersteun nie, dan sou hy 'n bespotting geword het. Maar God was net daar, aan die bevestig. Alles wat hy gesê het, het gebeur.

¹⁹² En Farao moes sy posisie behou, want hy was 'n biskop, julle weet, so hy—hy moes daar bly. Hy kon nie ontken nie. Hy kon nie nee sê nie, want dit was alreeds aan die gebeur. Sien? Hy kon nie—hy kon dit nie ontken nie, want dit was alreeds aan die gebeur. So uiteindelik het hy gesê: “O, gaan net uit! Ek wil nie meer hoor nie. Gaan hier uit! Neem alles wat jy het, en gaan!” O, goeiste!

¹⁹³ Nou vind ons Moses, hier, nadat God soveel gedoen het vir hom, en hom soveel tekens en wonders gewys het. Nou, vir die volgende vyftien minute, laat ons dit net hier neerlê. Nou hou baie goed dop. Moses het gekom by hierdie plek waar hy . . .

¹⁹⁴ God het gesê: “Ek is met jou. Jou woorde is My Woord. Ek het dit aan jou bewys, Moses. Jy, toe daar geen vlieë in die land was, dit buite seisoen was, en jy gesê het: ‘Laat daar vlieë kom,’ en daar het vlieë gekom.” Dis skepping. Wie kan duisternis oor die aarde bring, behalwe God? Hy het gesê: “Laat daar

duisternis wees,' en daar was duisternis." Jy het gesê: 'Laat daar paddas wees,'" en die paddas het selfs in Farao se huis ingekom in die beddens, en toe hulle hulle opgestapel het in groot hope. Skepper! "En Ek het deur jou gespreek, Moses, en—en My Woord deur jou lippe laat skep. Ek het jou in werklikheid 'n god voor Farao gemaak." Ja, meneer. "Ek het dit alles gedoen."

¹⁹⁵ En hier het hulle by 'n plek gekom, 'n klein beproewing het gekom, en Moses het begin uitroep: "Wat sal ek doen?"

¹⁹⁶ Ek wil hê julle moet oplet. Hierdie is 'n groot les hier nou. Ek hou hiervan, sien. Sien, Moses, as ons reg lees hier, dat Mo- . . . Toe, die kinders begin bang word het, hulle Farao agterna sien kom het, in die lyn van plig.

¹⁹⁷ God het alles presies gedoen. Nou het Hy hulle begin op hulle reis. Hy het die kerk bymekaar gekry. Hulle is uitgeroep. Hulle het van elke denominasie gekom. Hulle het almal bymekaar gekom. Moses het daar teruggegaan, en gesê: "Here, wat moet ek doen?"

¹⁹⁸ Hy het gesê: "Wel, gaan doen *dit*." Goed, gaan voort. "Nou, Moses, jy weet Ek het jou geroep om dit te doen."

"Ja, Here."

¹⁹⁹ "Goed, gaan spreek jy *dit*, en dit sal wees," hier kom die vlieë. "Spreek vir *dit*," en hier kom dit. "Doen *dit*," hier kom dit. Alles was SO SPREEK DIE HERE, SO SPREEK DIE HERE, SO SPREEK DIE HERE! Nou beland hy in 'n probleem. . .

²⁰⁰ En God het gesê: "Nou het Ek hulle begin op hulle reis. Hulle is almal klaar uitgeroep. Die kerk is bymekaar, so Ek het hulle op hulle reis. Nou, Moses, neem hulle oorkant toe, Ek het jou so gesê. Ek gaan 'n bietjie sit en 'n oomblik rus."

²⁰¹ Moses het gesê: "O Here, kyk wat kom, hier kom Farao! Die volk is almal . . . Wat moet ek doen? Wat moet ek doen?" Kyk daar, is dit nie net mense nie? Ja, meneer. Begin uitroep: "Wat moet ek doen?"

²⁰² Hier sien ons Moses wat volle menslike natuur uitdruk, wil altyd hê God moet agter jou staan en jou in iets indruk. Nou, dis ons vandag. Jy wil hê God, nadat ons alles gesien het wat ons gesien het, tog wil jy hê God moet jou druk om iets te doen. Sien?

²⁰³ Moses was net laks, het gesê: "God, ek sal U gaan vra, kyk wat U sê. Ja, ja, U het dit gesê. Wel, goed, ek sal dit sê, ook." Sien?

²⁰⁴ Maar hier het God hom verordineer vir die werk, bewys dat Hy met hom was. En hier is hy, die omstandighede kom op, en dan begin hy uitroep: "Wat kan ek doen? Here, wat kan ek doen?"

²⁰⁵ Nou julle onthou, hy het alreeds hier geprofeteer, want hy het gesê: "Hierdie Egiptenare wat julle vandag sien, sal julle nie meer sien nie." En toe dadelik begin uitroep: "God, wat kan ons doen?" Sien? Nadat hy baie goed gevaar het om daar te profeteer. Julle sien, hy het hulle klaar vertel wat sou gebeur. As die Woord

van God in hom was, was Dit in hom. En toe hy dit gesê het, het dit in werklikheid gebeur. Wat hy gesê het, sou alreeds gebeur, en hier het hy uitgeroep: “Wat gaan ek doen?”

206 O, as dit nie mense is nie! As dit nie ek is nie! As dit nie ek is nie! Sien?

207 Hy het alreeds bewys: “Wat jy sê, sal gebeur. Ek is met jou.”

208 En hier het ’n omstandigheid opgekom in ’n oomblik. “Wat moet ek doen? Wat moet ek doen, Here? Haai, Here, waar is U? Haai, hoor U my? Wat moet ek doen?” En Hy het hom alreeds verordineer, en hom bevestig, en bewys en alles deur hom bewerk. En hier: “God?” O, goeiste! Ten volle uitgedruk, dat die mens wil rus en God die stootwerk wil laat doen.

209 En, tog, hy het geweet dat God hom gesalf het vir hierdie werk, om dit te doen, en God het sy aansprake duidelik bevestig. Dit was tyd vir die volk om verlos te word. God, deur sy wonderwerke en wonders, het hulle almal bymekaar getrek in een groep. Volg julle my? [Gemeente: “Amen.”—Red.] Hulle almal bymekaar gebring in een groep, sy aansprake bevestig. Skrif het so gesê; hier was die teken, hier was die bewys hier, alles wat hy gesê het. Toe het hy onder hulle gekom as ’n profeet. Al, wat ook al hy gesê het, God het dit geëer, selfs om te skep en vlieë te bring, en dinge te laat ontstaan. En alles wat Hy hom belowe het, hier het Hy dit gedoen.

210 Maar hy wou wag op SO SPREEK DIE HERE. Sien? Hy behoort te geweet het dat die einste bevestiging van sy roeping SO SPREEK DIE HERE was. Sy werk, waarvoor hy verordineer was, was SO SPREEK DIE HERE. Kan julle dit begryp? [Gemeente sê: “Amen.”] Hum! Hoekom het hy gewag op SO SPREEK DIE HERE?

211 Hy wou: “Here, wat kan ek doen? Hier het ek hierdie kinders hier uitbring, sover. Hier is die omstandigheid, Farao is aan die kom. Hulle gaan almal sterf. Wat moet ek doen? Wat moet ek doen?” Hum! Hum!

212 Hy het alreeds voorspel wat hulle sou doen. Hy het al klaar gesê net presies wat, om dit te doen. Hy het die einde voorspel van die einste volk waarin hy grootgemaak is. Ek hoop julle verstaan dit. [Gemeente: “Amen.”—Red.] Sien? Moses het alreeds gesê: “Julle sal hulle nie meer sien nie. God gaan hulle vernietig. Hulle het lank genoeg met julle gespot. God sal hulle vernietig.” Hy het alreeds voorspel wat met hulle sou gebeur.

213 Toe: “Here, wat moet ek doen?” Sien die menslike natuur daar? Sien? “Wat moet ek doen? Ek gaan wag vir SO SPREEK DIE HERE.” Ja, meneer. “Ek sal sien wat die Here sê, dan sal ek dit doen.” Huh!

214 Onthou, daar was ’n farao wat opgestaan het wat nie vir Josef geken het nie, julle weet, in daardie tyd, reg in daardie tyd. Sien?

Sien? En Moses het reg opgestaan en die einde van daardie volk voorspel.

215 En hier was hy reg op die plek waar dit moes gebeur, dan roep hy uit: “Wat moet ek doen, Here? Wat moet ek doen?” Sien? Is dit nie mense nie? Is dit nie net menslike natuur nie? “Wat sal ek doen?” Huh!

216 Hy was alreeds, geprofeteer. God het alles geëer wat hy gesê het, en hy was geroep vir die werk, so hoekom moes hy sê: “Wat moet ek doen?” Daar was ’n behoefte; dit het net van hom afgehang om dit te spreek. God wou hê Moses moes daardie gawe van geloof, wat Hy hom gegee het, laat werk. God het dit bevestig. Dit was die Waarheid. En God wou hê Moses, wou hê die volk moes sien dat Hy met Moses was.

217 En hy, daar agter, hy het gewag, sê: “Nou, Here, ek’s net ’n babatjie. Laat U my nou sê.”

“Ja, Ek sal *dit* gaan doen. Ek het SO SPREEK DIE HERE.”

“Broer, is dit SO SPREEK DIE HERE?”

218 “Ja, ja,” Broer Moses: “dis SO SPREEK DIE HERE. Ja.”

219 “Goed, ons het dit nou, SO SPREEK DIE HERE.” En dit het gebeur. Nooit eenkeer gefaal nie. Nooit gefaal nie.

220 En hier is dit in die omstandighede, kom weer op. Nou het Hy hom op die reis. Die kerk is alreeds uitgeroep, het hulle op die reis, en hulle beweeg op. En Moses het begin uitroep: “Here, is dit SO SPREEK DIE HERE? Wat moet ek doen?” Goed.

221 God wou hê Moses moes geloof hê, wat Hy ingesit het, in die gawe wat Hy duidelik be—bevestig het. God het duidelik aan bewys aan Moses en die volk dat dit Hy was, deur die Woord en deur die dinge wat gesê is, wat gebeur is. Dit was duidelik geïdentifiseer. Dit was glad nie vir hom nodig om enigsins meer daaroor te bekommer nie. Sien? Dit was nie meer vir hom om enigiets daaroor te dink nie, want dit was alreeds opgeklaar. Hy het alreeds hierdie dinge gedoen. En hy het alreeds bewys deur vlieë en vlooië, dat hy dinge in bestaan gespreek het, dat die Woord van God in hom was.

222 So hier gaan hy nou vra wat om te doen, wanneer die omstandighede reg voor hom lê. Sien? O, goeiste!

223 Ek hoop hierdie gaan ver ondertoe vir ons, en ons kan sien waar ons is. Sien? Laat dit julle nie omtrent so groot voel nie? [Gemeente sê: “Amen.”] Dink aan Moses wat sy foute vertel, en kyk na ons s’n. Ja. Sien?

224 Hier was hy, wat daar gestaan het, sien, geweet dat die Skrifte gesê het dat dit die uur en dag was waarop dit sou gebeur, en geweet dat God hom ontmoet het in ’n Vuurkolom. En Dit het reg voor die volk afgegaan, en hierdie wonderwerke verrig. En alles wat hy gesê het, dit het gebeur, selfs tot die ontstaan van

dinge. Die dinge gedoen wat slegs God kon doen, om te wys dat sy stem God se Stem was.

225 En hier was die omstandighede met daardie volk wat hy opgerig het, gebring het na die beloofde land, en het toe gestaan, geroep: “Wat moet ek doen?” Dis ’n mens, wil net. . .

226 Soos Broer Roy Slaughter, ek dink hy sit buite die deur daar, my eenkeer gesê het, oor iemand wat iets aan my gedoen het. En ek het gesê: “Wel, ek het *dit* gedoen, en nou is dit.”

227 Hy het gesê: “Broer Branham, laat hulle op jou skouer leun vandag, en môre dra jy hulle.” En dis net hoe mense is. Leun op jou skouer vandag, en môre dra jy hulle.

228 Dis reg, dis wat Moses gedoen het. God moes hom dra nadat Hy hom verordineer het en bewys het om dit te doen. En die volk moes gesê het: “Moses, spreek die woord. Ek het jou dit *daar* sien doen. God het jou daar geëer, en jy’s dieselfde een vandag.” Amen. Sien? “Doen dit!” Amen. Hy behoort dit te geweet het, maar hy het nie. Goed. Net soos dit toe was, so is dit nou. Ons vind dit uit. So Hy het gesê: “Mo- . . .”

229 God moes net genoeg gehad het daarvan. God moes moeg geraak het daarvoor. Hy het gesê: “Hoekom roep jy uit na My? Het Ek nie alreeds My identifikasie bewys nie? Het Ek jou nie gesê dat Ek jou gestuur het vir die werk nie? Het Ek jou nie gesê om dit te gaan doen nie? Het Ek nie belowe dat Ek dit sou doen; dat Ek met jou mond sou wees, en Ek deur jou sou spreek en Ek dit sou doen, en jy tekens en wonders sou wys nie? Het Ek nie belowe om dit te doen nie? Het Ek nie presies gedoen, en elke vyand van rondom jou vernietig nie? En hier staan jy nou hierbuite, by die Skelfsee, reg in die lyn van plig, wat Ek jou gesê het om te doen, en skree en roep dan steeds na My. Glo jy My nie? Kan jy nie sien dat Ek jou gestuur het om dit te doen nie? O, as dit nie die mens is nie! Goeiste! So Hy moes net redelik moeg geraak het daarvoor.

230 En Hy het gesê: “Jy weet jy het dit nodig. Jy weet as jy hierdie kinders gaan oorneem na daardie beloofde land. Dis presies. Jy is hier vasgekeer in ’n hoek. Daar is niks anders wat jy kan doen nie. So daar’s ’n behoefte. Waarom skree jy na My? Waarom kyk jy na My? Waarom roep jy na My? Het Ek dit nie bewys aan die volk nie? Het Ek dit nie bewys aan jou nie? Het Ek dit nie geroep nie? Is dit nie Skriftuurlik nie? Het Ek nie belowe om hierdie volk na daardie land te neem nie? Het Ek jou nie geroep en gesê Ek sou dit doen nie? Het Ek nie geroep en gesê Ek het jou gestuur om dit te doen, dat dit nie jy was nie, dit was Ek nie? En Ek sou afgaan en met jou lippe wees, en wat jy ook al gesê het, sou Ek dit bevestig en dit bewys. Het Ek dit nie gedoen nie?

231 “Dan, wanneer enige klein dingetjie opkom, hoekom tree jy op soos ’n babatjie? Jy behoort ’n man te wees. Spreek tot die volk,” amen: “beweeg dan vorentoe!” Amen. Daar het julle dit.

“Moenie roep nie. Spreek!” Amen. O, ek hou daarvan. “Waarom roep jy na My? Praat net met die volk, en gaan vorentoe na jou doel. Wat dit ook al is, as dit siekte is of wat ook al, of dit is om die dooies op te rig, of wat ook al dit is, spreek! Ek het dit bewys. Spreek tot die volk.”

²³² Wat 'n les! Wat 'n les, o, goeiste, op hierdie stadium van die reis waar ons staan. Kyk waar ons nou is, ja, meneer, by die Derde Trek. Let op, ons is net hier by die deur, van die Koms van die Here.

²³³ Hy was gesalf vir die werk, en steeds gewag vir SO SPREEK DIE HERE. God moes genoeg gekry het daarvan. Hy het gesê: “Moenie meer uitroep nie. Spreek! Ek het jou gestuur.”

²³⁴ O God, wat hierdie Kerk behoort te wees vanmôre! Met God se volmaakte bevestiging, met die Vuurkolom en die tekens en die wonders, alles soos dit was in die dae van Sodom. Hy het gesê dit sou terugkeer.

²³⁵ Hier is die wêreld in sy toestand. Daar is die volk in sy toestand. Daar is die vroue in die toestand. Daar is die mans in die toestand. Daar is die kerk in die toestand. Daar is alles. Die elemente, die tekens, vlieënde pierings en alles in die hemele, en alle soorte van misterieuse dinge, en die see wat bruis, vloedgolwe, mense se harte wat faal, vrees, verwarrende tye, spanning tussen volke, die kerk wat wegval.

²³⁶ En die man van sonde wat opstaan, wat homself bo almal verhoog; wat God genoem word, hy wat sit in 'n tempel van God, homself vertoon, o, goeiste, en gekom het na hierdie volk. En die kerk het georganiseer, en almal van hulle saam vergader, soos prostitute aan die hoer, en alles presies op die manier van hoerery.

²³⁷ Hoerery, wat is dit? Vir vroue vertel hulle kan hulle hare sny, vir vroue vertel hulle kan kortbroek dra, vir mans hulle kan *dit* doen en hulle kan *dat* doen; en die predikers, hulle doen *dit*, en 'n sosiale godsdiens en dinge. Sien julle nie, dit pleeg owerspel met die ware Woord van God!

²³⁸ En God het vir ons Sy ware Woord gestuur, ondenomiasioneel, sonder beperking Daaraan, en vir ons die Vuurkolom gegee, die Heilige Gees wat nou met ons was vir dertig jaar. En alles wat Hy voorspel en gesê het, het presies gebeur soos Hy dit gedoen het.

²³⁹ Spreek tot die mense en laat ons vorentoe gaan. Amen. Ons het 'n doel, dis Heerlikheid. Laat ons Daarnatoe beweeg. Ons is op pad na die beloofde Land. “Alle dinge is moontlik vir hulle wat glo.” “Spreek tot die mense. Het Ek dit nie bewys nie? Het Ek nie selfs My foto onder julle laat neem, en alles anders, en alles gedoen wat kon gedoen word, om te bewys dat Ek met julle is nie? Het die tydskrifte, nie net 'n paar weke gelede, die artikel bevat, toe jy hier gesê het by die preekstoel wat sou gebeur,

en drie maande tevore, en daar het dit gebeur en bevestig nie? Selfs die wetenskap weet daarvan. En alles wat Ek gedoen het, en jy wag steeds. Spreek tot die mense en gaan vorentoe na jou doel.” Amen.

²⁴⁰ Het Natan nie vir Dawid gesê nie? Natan, die profeet, het eenkeer gesit, Dawid die gesalfde koning gesien, hy het gesê: “Doen alles wat in jou hart is, want God is met jou.” Vir Dawid gesê: “Doen alles wat in jou hart is. God is met jou.”

²⁴¹ Josua was gesalf om die land in te neem vir God en vir sy volk. Die dag was kort. Hy het meer tyd nodig gehad vir die werk waarvoor hy gesalf was en opdrag gegee is om te doen. Josua, 'n man, hy was gesalf. God het vir hom gesê: “Soos Ek met Moses was, sal Ek met jou wees.” Amen. “Daardie land, Ek gaan dit aan hulle gee. En Ek wil hê jy moet soontoe gaan en die Amalekiete uitdryf, en—en die Het-. . . Al—al die ander, die Filistyne en—en die Perissiete, en al die verskillendes, dryf hulle uit. Ek is met jou. Ek sal. . . Geen mens sal voor jou staan al die dae van jou lewe nie. Geen mens kan jou pla nie. Gaan daar in.”

En Josua het daardie swaard uitgetrek en gesê: “Volg my!”

²⁴² En hy het daar oorkant gekom, en hier het hy geveg. En wat was dit? Hy het die vyand verslaan. Daar was klein groepies *hier* en klein groepies *daar*. Toe die aandtyd gekom het, sou hulle almal bymekaar kom en garnisoen lê by mekaar, en met 'n groot mag kom teen hom. En die son was aan die ondergaan. Hy het meer lig nodig gehad. Die son was aan die ondergaan. Hy het nie op sy knieë geval en gesê: “Here God, wat sal ek doen? Wat sal ek doen?” nie. Hy het gespreek! Hy het 'n behoefte gehad. Hy het gesê: “Son, staan stil!” Hy het nie uitgeroep na niks nie. Hy het beveel: “Son, staan stil! Ek het dit nodig. Ek is 'n dienskneg van die Here, gesalf vir hierdie werk, en ek het 'n behoefte. Staan stil, en moet jy nie skyn. . . En, maan, hang jy waar jy is,” totdat hy die geveg klaar geveg het en die hele ding verslaan het. En die son het hom gehoorsaam.

²⁴³ Geen uitroep nie. Hy het gepraat met die son, gesê: “Staan jy stil. Son, hang daar! En, maan, bly jy waar jy is.” Hy het nie uitgeroep: “Here, nou wat kan ek doen? Gee my 'n bietjie meer sonlig,” nie. Hy het sonlig nodig gehad, so hy het dit beveel, en die son het hom gehoorsaam. O, goeiste! Hy het die son beveel om stil te staan.

²⁴⁴ Simson, gesalf, opgerig, verordineer van God, 'n gawe van krag gegee, was verordineer om die volk van die Filistyne te vernietig. Verordineer, gebore op die aarde, gesalf deur God, om die Filistyne te vernietig. En eendag het hulle hom gevang buite in die veld, sonder sy swaard, sonder 'n spies. En 'n duisend van daardie gewapende Filistyne het tegelyk op hom toegesak. Het hy gaan sit en sê: “O Here, ek wag vir 'n visioen? O Here, wat moet ek doen? Wys my nou wat ek moet doen”? Hy het geweet

hy het 'n behoefte gehad. Hy het niks anders as 'n ou kakebeen van 'n muil gevind nie, en hy het 'n duisend Filistyne daarmee verslaan. Amen!

245 Hy het nooit uitgeroep na God nie. Hy het sy gesalfde gawe gebruik. Hy het geweet hy was gestuur vir die werk. Hy het geweet hy was gebore daarvoor. Hy het geweet hy was gesalf met 'n gawe, en hy het 'n duisend Filistyne verslaan. Hy het nie uitgeroep na God nie. God het hom verordineer en bevestig dat hy was, deur ander dinge wat hy gedoen het. En hy was 'n bevestigde, gesalfde dienskneg van God, om die Filistyne te vernietig, en hy het dit gedoen. Maak nie saak wat die omstandighede was nie, hy het dit gedoen. Hy het nooit niks gevra nie. Dit was sy werk. Dit, God het deur hom gewerk; daardie muilbeen opgetel en Filistyne begin slaan. Hoe die. . .

246 Wel, een hou met daardie ding, oor een van daardie duim en 'n half brons kopbene soos daardie, sou daardie been in 'n miljoen stukkies gebreek het. En hy het 'n duisend van hulle verslaan, en hulle doodgemaak, en steeds daarmee in sy hand gestaan.

247 Het nie enige vroe gevra nie. Hy het nie uitgeroep nie. Hy het gespreek. Hy het hulle verslaan. O, goeiste! “Neem die Filistyn, kan ek die Filistyne neem, Here? Ek—ek weet U het my gestuur om dit te doen, Here. Ja, Here, ek weet U het my gestuur om hierdie volk van die Filistyne te vernietig. Nou hier, 'n duisend van hulle om my, en ek het niks nie. Wat, wat gaan ek nou doen, Here?” O, goeiste! Niks gaan hom pla nie, hy is gesalf vir die werk. Daar is niks wat jou kan skaad nie. Nee, nie een ding nie. Halleluja! Hy het net geneem wat hy gehad het, en hulle begin slaan. Dis reg.

248 Toe die vyand hom ingeperk het, gesê het: “Nou het ons hom binne die mure, ons het hom nou. Ons het hom aan die binnekant hier met hierdie vrou. Nou het ons die deure toe, reg rondom oral, en hy kan nie uitkom nie. Ons het hom.”

249 Simson het nie uitgeroep: “O Here, hulle het my heeltemal ingeperk in hierdie denominasie” nie. Huh! “Uh, wat gaan ek doen? Ek het aangesluit by hulle. Wat gaan ek doen?” Hy het dit nooit gedoen nie.

250 Hy het net uitgeloopt, en die poorte afgebreek, en dit op sy skouer gesit, en daarmee weggeloopt. Amen! Hy was gesalf vir die werk. Hy was geroep deur God. Het hom nie ingeperk nie. Nee, inderdaad! Hy het die poorte saam met hom geneem. Hy het nie daaroor gebid nie. Hy het nie vir God gevra om dit te doen of nie. Dit was reg in die lyn van plig. Amen, amen, amen! Reg in die lyn van plig. “Waarom roep na My? Spreek, en gaan voort!” Amen! “Moenie roep nie. Spreek!” Hy het nou klaar opgehou met kerm en kla. Behoort oud genoeg te wees om te praat. Dis reg. Hy het

geweet sy gesalfde gawe van krag kan enige Filistyn vernietig wat voor hom gestaan het. Amen.

²⁵¹ Maar ons weet dit nie, julle sien. Ons is steeds babatjies, en met 'n bottel in ons mond.

²⁵² Hy het dit geweet, hy het geweet dat God hom opgerig het vir daardie doel, en daar was niks wat voor hom sou staan, al die dae van sy lewe nie. Niks kon hom vernietig nie. Hy was opgerig vir daardie doel, soos Moses was. Niks sou hom stop nie. Geen Amalekiete of niks anders kan hom stop nie. Hy is op pad na die beloofde land. Simson het geweet hy was op die pad.

²⁵³ Josua het geweet hy was die land aan die inneem. Hy was bevestig. God se Woord het dit belowe, en die Heilige Gees was daar om dit te bevestig.

²⁵⁴ Hy was op sy pad, so daar was niks wat in sy pad sou staan nie. Nee, meneer. Reg in die lyn van plig, saam met God, daar sou niks in sy pad staan nie. So hy het net die poorte opgetel en hulle op sy skouer gesit, omtrent vier of vyf ton geweeg, en bo-op die top van die heuwel geloop en op hulle gaan sit. Niks gaan in sy pad staan nie. Hy het 'n gesalfde gawe van God gehad. Hy hoef nie uit te roep het: "Here, wat moet ek nou doen?" nie. Hy was alreeds gesalf om dit te doen. Dit was SO SPREEK DIE HERE: "Raak ontslae van hulle!" Halleluja! "Raak ontslae van hulle! Ek het jou opgerig vir daardie doel." Amen.

²⁵⁵ "Wat moet ek doen, Here? Uh, wat gaan ek hier by die Skelfsee doen?"

²⁵⁶ "Het Ek jou nie gesê dat Ek jou 'n berg hierbuite gegee het as 'n teken nie? Jy kom terug na daardie berg, en jy gaan hierdie kinders na die land neem. Het Ek jou nie geroep vir daardie doel nie? Hoekom is jy bekommerd oor enigiets wat in die pad staan? Spreek, en begin beweeg!" Amen en amen! "Ja, Ek het jou geroep vir die doel."

²⁵⁷ Dawid, hy het geweet hy was gesalf, en was bevestig om 'n goeie skut te wees. Hy het geweet dat hulle geweet het hy was 'n goeie skut. Dawid was gesalf. Hy het dit geweet. En toe hy voor Goliat gestaan het, het hy nooit uitgeroep: "O God, wat moet ek nou doen? Wag, moet ek—ek. . . ek weet wat U in die verlede gedoen het. U, U het my 'n beer laat doodmaak, en U het my 'n leeu laat doodmaak. Maar wat van hierdie Goliat daarbuite?" nie. Huh! Hy het dit nooit gedoen nie. Hy het net gespreek. Wat het hy gesê? "Jy sal wees soos hulle was, in jou oë." Hy het gespreek en vorentoe gegaan.

²⁵⁸ Hy het nooit 'n gebed gebid nie. Hy het nooit enigiets geoffer nie. Hy het geweet hy was gesalf. Amen. Hy het geweet hy was gesalf, en daardie slingervel het bewys die regte ding te wees. Hy het geloof in sy salwing gehad. Hy het geloof gehad dat God daardie klip reg in die middel van daardie helm daar kon

stuur, wat die enigste plek was wat getref kon word. Hy het daar gestaan.

²⁵⁹ Hy het geweet hy was 'n goeie skut. Amen. Hy het geweet God het hom dit gemaak. Amen. Hy het geweet hy het 'n leeu doodgemaak, hy het geweet hy het 'n beer doodgemaak, maar dit was met sy aardse vader se besitting. Hier is sy Hemelse Vader se besitting! Amen. Hy het nie gaan sit: “Moet . . . Wat moet ek nou doen, Here?” nie. Hy het gespreek en gesê: “Jy sal soos die leeu en die beer wees, en hier kom ek.” Amen! Eer aan God! Ja, meneer. Hy het gespreek en vorentoe gegaan om hierdie Góliat te ontmoet. O, goeiste!

²⁶⁰ Ongeag van sy grootte! Hy was 'n klein, skraal kêreltjie, julle weet. Hy was nie baie groot nie. Hy was nie baie aantreklik om na te kyk nie, klein verskrompelde soort kêreltjie. Die Bybel het gesê hy was 'n kleintjie. Nou, ongeag van sy grootte, en sy sogenaamde vermoë om so te maak.

²⁶¹ Julle weet, die—die biskop het vir hom gesê, gesê: “Nou kyk hier, seun, daardie man is 'n teoloog. Sien, hy is 'n kryger. Hy was 'n kryger gebore, en hy's 'n . . . Hy was 'n kryger, van sy jeug af; en jy's nie opgewasse teen hom nie.” En sy broers het gesê: “O, jou stoute ding. Kom hier uit om so-iets soos daardie te doen, gaan terug huis toe.”

²⁶² Dit het hom nie gepla nie. Hoekom? Hy't geweet hy was gesalf. “Die God wat my verlos het van die leeu, die God wat my verlos het van die pote van daardie beer, Hy sal my meer as dit, my verlos van daardie Filistyn. Hier kom ek. Ek ontmoet jou in die Naam van die Here God van Israel.” Amen. Het nie deurgebid nie; hy was alreeds deurgebid. God het hom deurgebid voor die grondlegging van die wêreld. Hy was gesalf vir die werk. Hy moes spreek en vorentoe gaan. Dis al wat daar was om daaraan te doen, net spreek en vorentoe gaan. O, dis al wat daaraan was. O! Hy het nie. . .

²⁶³ Van sy denominasionele broers, daardie spotters wat daar gestaan het, ook, julle weet. O, ja. Hulle het daar gestaan en gesê, gelag en bespot, en gesê. . . Sy broers, julle weet, en sê: “Ag, ag, ag, jy kan nie. Jy, jy's net stout.” Dit het hom glad nie bewee nie. “Jy wil anders wees as iemand anders. Jy wil net afwys.” As dit afwys was, sou dit so gewees het. Maar hulle het net gekyk na die intellektuele kant.

²⁶⁴ Dawid het geweet die salwingsolie was op hom. Amen. Het nie enige verskil aan hom gemaak nie. Hy het gesê: “Daardie Filistyn sal wees soos die beer en die leeu, so hier kom ek.” Hy het dit voorspel voor dit gebeur het. Wat het hy gedoen? Hy het die beer doodgemaak. Hy het die leeu doodgemaak. Hy het die leeu platgeslaan met. . . Waarmee? Met die—met die slingervel, en 'n mes geneem, en dan die beer. Leeu, hy het die leeu met 'n mes doodgemaak. Dis dieselfde ding wat hy met Góliat gedoen

het. Hy het hom platgeslaan met 'n klip, en sy swaard uitgetrek, en sy eie kop afgekap, net daar voor dit. Wat het hy voorspel voor dit gebeur? “En jy sal wees soos hulle is.” Hoekom? Hy het die woord gespreek dat dit sou wees, en toe vorentoe gegaan om dit te vervul. Amen. O, broer! Hy het gespreek, en die situasie oorgeneem daardie dag.

²⁶⁵ As daar ooit 'n tyd was dat mense moet spreek, is dit nou. Sluit af, net die volgende paar minute, as julle net 'n paar minute langer kan uithou. Ek het nog 'n paar dinge hier neergeskryf, 'n paar Skrifte waarby ek wil uitkom.

²⁶⁶ Petrus het nooit uitgeroep, toe hy 'n man gevind het wat genoeg geloof gehad het om genees te word, wat by die Skone poort gelê het nie. Hy het nooit gekniel en 'n heelnag gebed gehad, en, of 'n heeldag gebed, 'n groot, lang gebed gesê: “Here, ek bid U nou dat U hierdie arme lam man nou sal help. Ek sien dat hy geloof het. Ek weet hy's 'n gelowige. En ek het hom gevra, en hy—hy . . . ek—ek—ek . . . Hy het gesê hy het geloof gehad en hy sou glo wat ek gesê het. En ek het hom vertel van die . . . van wat U gedoen het, en ek—ek dink net nou, Here, dat—dat . . . Kan U my 'n SO SPREEK DIE HERE gee vir hom?” nie.

²⁶⁷ Nee, hy het geweet dat hy gesalfde apostel was. Hy het geweet dat Jesus Christus hom opdrag gegee het. “Genees die siekes, rig die dooies op, reinig die melaatses, dryf duiwels uit. So vrylik as wat jy ontvang het, gee vrylik.” Hy het gesê: “Petrus, gaan doen dit!” Hy hoef nie deur te gebid het nie. Hy was opdrag gegee.

²⁶⁸ Wat het hy gesê? Hy het gesê: “In die Naam van Jesus Christus!” Hy het die Naam van Jesus Christus gespreek, en die man het net daar gelê. En hy het hom aan die hand gevat, en gesê: “Staan op jou voete!” En hy het hom daar gehou totdat sy enkelbene krag gekry het, en hy het begin loop. Hoekom? Hy het nooit 'n heelnag biduur gehou nie. Hy het nooit uitgeroep na God nie. Hy het positief geweet, vanaf die lippe van Jesus Christus, hy was gesalf vir hierdie werk. Ja. Hy het gespreek en hom opgerig, want hy het geweet hy was gesalfde apostel vir die doel.

²⁶⁹ Die mense wat in sy skaduwee gelê het, het nooit gesê: “O, kom, apostel Petrus, en roep uit oor ons, en bid die gebed van geloof vir ons, aan God,” nie. Nee, nee, hulle het dit nooit gesê nie. Hulle het geweet hy was gesalf en 'n bevestigde apostel van God. So hulle het gesê: “Laat ons net in sy skaduwee lê. Jy hoef nie 'n woord te sê nie. Ons weet dit. Ons glo dit.” Lewe in hulle! Die apostels kon nie by hulle almal kom nie. En hulle, hulleself, hulle is 'n deel daarvan.

²⁷⁰ Moses het gesê: “Dis nie net ek wat gaan nie. Ons gaan almal.” Ons het almal iets om te doen. Ons moet almal gesalf wees.

²⁷¹ En hulle het daardie apostel daar sien staan, en hom die siek man sien genees en die dinge doen wat hy gedoen het. Hulle het

geweet hy kon nie by hulle uitkom nie. Gesê, hulle het nooit gesê: “Petrus, kom en—en doen gebed, en wag nou totdat jy SO SPREEK DIE HERE kry, en kom sê my. Sien wat die Here sê,” nie. Hulle het gesê: “As ons net in sy skaduwee kon lê, want die einste God wat in Jesus Christus was, is in hom, en ons sien dieselfde ding wat gedoen word. So hulle het die soom van Jesus se kleed aangeraak en gelê in Sy skaduwee, en Jesus is in hierdie man. As daardie skaduwee op ons kan weerkaats, sal ons genees wees.”

²⁷² En die Bybel het gesê elkeen van hulle is genees. Geen heelnag biduur nie, sê: “Here, as ek gaan lê in die skaduwee van hierdie apostel?” Nee, hulle het dit geweet. Die Lig het hulle getref. Hulle harte was vol. Hulle geloof was losgelaat. Amen. Hulle het dit geglo. Hulle het dit gesien. Paulus se sakdoeke, dieselfde manier.

Nou, ter afsluiting.

²⁷³ Jesus het nooit uitgeroep toe hulle die waansinnige seun na Hom toe gebring het, wat epilepsie gehad het, in die vuur geval het nie. Hy het nooit gesê: “Vader, Ek’s U Seun, en nou het U My gestuur om *so-en-so*, *en so* te doen. Kan Ek hierdie seun genees?” nie. Hy het dit nooit gesê nie. Hy het gesê: “Kom uit hom uit, Satan!” Hy het gespreek, en die seun is genees.

²⁷⁴ Toe Hy Legio ontmoet het, met tweeduisend duiwels in hom, was dit nie Jesus wat uitgeroep het nie. Dit was die duiwels wat uitgeroep het: “As U ons gaan uitwerp,” o, goeiste: “laat ons in daardie trop varke ingaan.”

²⁷⁵ Jesus het nooit gesê: “Nou, Vader, is Ek in staat om dit te doen?” nie. Hy het gesê: “Kom uit hom uit,” en die duiwels op die vlug geslaan. Sekerlik, Hy het geweet Hy was die Messias.

²⁷⁶ By die graf van Lasarus, hy was vier dae dood. Hulle het gesê: “As U hier sou wees, Here, sou hy nie gesterf het nie.”

²⁷⁷ Hy het gesê: “Ek is die opstanding en die Lewe.” Amen! Nie waar, wanneer, of hoe nie. “Hy wat in My glo, hoewel hy dood was, tog sal hy lewe.” Amen. Hy het geweet wie Hy was. Hy het geweet wat Hy was. Hy het geweet dat Hy Emmanuel was. Hy het geweet Hy was die opstanding. Hy het geweet Hy was Lewe. Hy het geweet dat die volheid van die Godheid liggaamlik in Hom gewoon het. Hy het daardie klein mensies daar gesien, en Hy het dit gesien wat God vir Hom gesê het om te doen, en daar was Hy. Hy het soontoe gegaan.

²⁷⁸ Hy het nooit gesê: “Nou, wag, Ek sal hier neerkniel. Kniel almal van julle en bid,” nie. Hy het gesê: “Glo julle dat Ek in staat is om dit te doen?” Amen. Hy het daarvoor gevra.

²⁷⁹ Dit was nie Hy nie; dit was hulle. “Ja, Here, ek glo dat U die Seun van God is wat na die wêreld moes kom.” O, goeiste! Daar is Hy geïdentifiseer. Iets moet gebeur.

280 “Lasarus, kom uit!” Hy het gespreek, en ’n dooie man het uitgekom. Nie: “kan Ek?” nie. Hy het net gespreek. Toe die geloof herken is, het die ding gebeur.

281 Hy spreek, Hy het gespreek en die blindes het gesien, die kreupeles het geloop, die dowes het gehoor, duiwels het geskree en uitgekom, die dooies is opgerig, alles. Hoekom? Hy het nie deurgebid nie. Hy was gesalf die Messias. Hy was daardie Messias. Hy het geweet Hy was. Hy het Sy posisie geken. Hy het geweet wat Hy gestuur was om te doen. Hy het geweet dat die Vader Hom geïdentifiseer het om die Messias te wees, aan die gelowige. En toe Hy daardie gelowige ontmoet het met geloof, het Hy net die Woord gespreek. Duiwels is uitmekaar gejaag. Ja, meneer. “Spreek! Moenie roep nie. Spreek!” Amen.

282 En Hy het Sy God-gegewe regte geken, maar ons nie. Hy het geweet wat Hy was. Ons nie.

283 Moses het vergeet. Simson het verstaan. Ander het verstaan. Josua het verstaan. Moses het vergeet. God moes sy aandag daarop vestig. Hy het gesê: “Waarom roep jy na My? Ek het jou gestuur om die werk te doen. Spreek, en gaan voort na jou doelwit. Ek het vir jou gesê jy sal na hierdie berg toe kom. Neem daardie kinders en lei hulle voort. Spreek net. Ek gee nie om wat in jou pad is nie, beweeg dit uit die pad uit. Ek gee jou die gesag om dit te doen. Ek het gespreek . . . Jy het vlieg en vlooië gespreek, en skepping, en dinge soos daardie. Nou waaroor skree jy na My? Waarom kom jy na My, en skree hierdie dinge? Spreek net en kyk hoe dit beweeg, dis al.” O, goeiste! O, hoe ek daarvan hou!

284 Hier, Jesus, alles wat Hy gesê het, Hy het net die Woord gespreek, en dit was so. God het Hom deeglik bevestig as Sy Seun. “Hierdie is My geliefde Seun, in Wie Ek ’n welbehae het. Luister na Hom.”

285 Hou Hom dop. Ek hou hiervan. Hoe dapper, hoe majestieus Hy voor Sy kritici gestaan het. Amen. Hy het gesê: “Vernietig hierdie tempel, en Ek sal tot die Vader bid en kyk wat Hy daaraan doen?” “Vernietig hierdie tempel, en Ek sal dit weer oprig in drie dae.” Nie: “Ek hoop om; Ek gaan probeer om te” nie. “Ek sal dit doen!” Hoekom? Die Skrif het so gesê.

286 Dieselfde Skrif wat gesê het Hy sou Sy liggaam oprig, gee ons die gesag, die Krag. Amen! “In My Naam sal hulle duiwels uitdryf, sal hulle met nuwe tale praat; as hulle slange opneem, of iets dodeliks drink, sal dit hulle nie skaad nie; as hulle hulle hande op die siekes lê, sal hulle gesond word.”

“Waarom roep na My? Spreek, en gaan vorentoe.” O, dapper ek . . .

“Vernietig hierdie tempel, Ek sal dit weer oprig.” O!

287 En onthou nou, (ons sluit af), dit was dieselfde Hy. Dit was Hy wat gesê in Johannes 14:12, die . . . “Hy wat in My glo, die

werke wat Ek doen sal hy ook doen.” Is dit reg? [Gemeente sê: “Amen.”—Red.] Dit was Hy wat so gesê het.

²⁸⁸ Dit was Jesus, in Markus 11:24, wat gesê het: “As jy vir hierdie berg sê,” nie as jy bid tot hierdie berg nie. “As jy vir hierdie berg sê: ‘word beweeg,’ en nie twyfel in jou hart nie, maar glo dat wat jy gesê het sal gebeur, kan jy kry wat jy gesê het.” Nou jy, as jy dit net aanmatigend sê, sal dit nie gebeur nie. Maar as iets in jou, dat jy—jy gesalf is vir die werk, en sal weet dat die wil van God is om dit te doen, en dit sal sê, moet dit gebeur. “As jy. . .”

²⁸⁹ Dit was Hy wat dit gesê het. “As julle in My bly, en My Woorde bly in julle, vra wat julle wil en dit sal vir julle gedoen word.” O, goeiste! O, goeiste! Julle sien wat ek bedoel? [Gemeente sê: “Amen.”—Red.]

²⁹⁰ Verskoon hierdie, maar dit kom net op in my. Ek moet dit sê. Dit was Hy wat gesê het, daardie dag daarbo, binne in daardie woude: “Jy het geen wild nie.” En Hy het drie eekhorinkies geskep wat daar voor ons gestaan het. Wat is dit? Net die woord gesprek, sê: “Hulle sal *daar* wees, en *daar*, en *daar*,” en daar was hulle. Dit was Hy wat dit gedoen het.

²⁹¹ Charlie, Rodney, Dit was Hy daaronder in Kentucky; en Nellie, Margie, en die res van julle. Dit was Hy, daardie selfde God wat daar destyds was en met Moses gepraat het, gesê het: “Hoekom roep jy na My? Spreek die woord!” Dit was Hy wat hulle laat ontstaan het. Dis Hy. Dis Hy. O, goeiste!

²⁹² Dit was Hy wat die visioen gegee het omtrent ’n jaar gelede, wat gesê het ons sou soontoe gaan, en hierdie Sewe Seëls, en hoedat daar ’n—’n—’n—’n groot donderslag sou wees wat dit laat begin, en hulle sou wees in die vorm van ’n piramiede. En daar het die *Look* tyd- . . . *Life* tydskrif dit gehad, wat daarbinne teen die muur hang. Dit was Hy wat dit gesê het.

²⁹³ Dit was Hy, daardie nag toe ek in die pad afgegaan het en daardie groot mambaslang gesien het wat gereed was om my broer te kry. En Hy het gesê: “Jy gee. . . Krag gegee om hom te bind, of enige van die res van hulle.” Dit was Hy wat dit gesê het.

²⁹⁴ Aan my klein grys-kop vroujie wat daaragter sit: Dit was Hy daardie môre, wat my wakker gemaak het daar in die kamer, en in die hoek gestaan, gesê: “Moenie vrees om enigiets te doen, of enige plek te gaan, of enigiets te sê nie, want die onfeilbare Teenwoordigheid van Jesus Christus is met jou waar jy ook al gaan.”

²⁹⁵ Dit was Hy daarbo in Sabino Canyon, omtrent drie maande gelede, toe ek gebid het, gewonder het wat gaan gebeur. Ek het daar gestaan, en ’n swaard het in my hand geval, en gesê: “Hierdie is die Koning se Swaard.” Dit was Hy.

²⁹⁶ Dit was Hy wat vir my gesê het: “Soos Ek met Moses was, so sal Ek jou stuur.”

297 Dit was Hy wat gesê vir my, dertig jaar gelede, onder op die rivier oorkant, as 'n seuntjie. Daar gestaan as 'n klein prediker, op die rivier, dertig jaar gelede, daar gestaan toe daardie Lig, dieselfde Vuurkolom, afgekom het uit die hemele en daar gestaan het, en gesê het: “Soos Ek Johannes die Doper gestuur het om die eerste koms van Christus vooraf te gaan, sal jou Boodskap die Tweede Koms voorafgaan,” aan die hele wêreld. Hoe kon dit wees, wanneer my eie pastoor gelag en daarmee gespot het? Maar dit het presies so gebeur. Dit was Hy wat dit gesê het. Ja, meneer!

298 O, hoe dit Hy was wat gesê het in profesie, aan die visioen: “Dit sal gebeur.” Dit was Hy wat gesê het: “As een onder julle profeteer, of 'n visioen sien, en dit vertel, en dit gebeur, onthou dan dat dit nie hy is nie, dis Ek. Ek is met hom.” O, goeiste! Wat ek kon voortgaan, en sê dis Hy, dis Hy, dis Hy!

299 Dis Hy wat afgekom het, toe ek hulle vertel het dat die Vuurkolom daaronder was op die rivier, en hulle dit nie kon glo nie. Dit was Hy daar onder tussen, toe daardie Baptiste prediker, voor dertigduisend mense daar die aand, in die Sam Houston Kolosseum, toe daardie Engel van die Here Sy foto laat neem het, daar gestaan het. Dit was Hy, dieselfde gister, vandag, en vir altyd.

300 Dit was Hy wat voorspel het waar hierdie dinge sou wees. Dit was Hy wat dit gesê het. Dit was Hy wat hierdie dinge gedoen het. Hy's dieselfde gister, vandag, en vir altyd. Hy het alles presies gedoen soos Hy gesê het Hy sou dit doen. Amen.

301 Hoekom sal ek wag? God het die Woord bevestig. Dis die Waarheid. Laat ons reis. Laat ons loop. Laat ons op die wandeling van die Here gaan, alle twyfel ter syde stel, alle sondes. Maak die huis skoon, skrop dit.

302 Soos Junior Jackson se visioen gesê het, daar was niks oor behalwe lampe nie; of sy droom, as hy hier sit. Niks oor behalwe lampe nie, en hulle het goue bande om hulle gehad, in die droom wat hy vir my nou die aand gegee het. O, goeiste!

303 Broer Collins, moenie bekommerd wees oor daardie vis nie. Dit was wit. Jy het net nie geweet hoe om dit te hanteer nie.

304 Lê alles teenstrydig Daarmee, ter syde. Onthou, hierdie is Waarheid, ongeag van hoe fanaties Dit blyk, en alles anders, partymaal. Beweeg reguit aan Daarmee. Dis die Heilige Gees. Dieselfde God wat Jesus Christus uit die dood opgerig het, dieselfde Een wat dinge in ontstaan kan spreek, dieselfde Een wat gelewe het in die dae van Moses, is dieselfde vandag.

305 Sy roeping in hierdie laaste dag, Hy's bevestig. “Soos dit was in die dae van Sodom, so sal dit wees in die Koms van die Seun van die mens.” Hy het gedoen . . . Daar is Sodom daaronder. Daar is 'n Billy Graham en 'n Oral Roberts daarbuite. En die Kerk beweeg aan, deur dieselfde tekens wat Hy belowe het, albei plekke, en daar is hulle. Dis Hy wat dit gesê het.

306 O Here, gee my moed, is my gebed. Help my, O Here God.

Ek moet hier ophou. Dit word laat.

307 “Waarom roep na My? Hoekom roep jy na My, wanneer Ek bewys het om met jou te wees? Het Ek nie jou siekes genees nie,” sou Hy sê? “Het Ek jou nie die dinge vertel wat net presies gebeur het nie? Jou pastoor kan dit nie doen nie. Ek! Hy kan nie; hy’s ’n man. Dis Ek, die Here,” dis wat Hy sal sê. “Ek’s die Een wat dit gedoen het. Ek’s die Een wat vir hom hierdie dinge vertel om te sê. Dis nie hy nie. Dis My Stem. Ek’s die Een wat julle dooies oprig wanneer hulle neerval. Ek’s die Een wat die siekes genees. Ek’s die Een wat hierdie dinge voorspel. Ek’s die Een wat die redding doen. Ek’s die Een wat die belofte gee.”

308 God, gee my moed om daardie Swaard van die Woord te neem wat Hy in my hand gesit het omtrent drie-en-dertig jaar gelede, en dit vas te hou en voort te marsjeer na die Derde Trek, is my gebed.

Laat ons ons hoofde buig.

309 Hemelse Vader, die uur word laat, maar die Woord word kosbaar. Soos ons dit sien, Here, keer op keer, onfeilbare Teenwoordigheid van Christus, wat altyd met ons ontmoet. Hoe ek U dank vir U goedheid! Hoe U ons gespaar het en was. . . en ons geseën het, hoe ons U dank daarvoor!

310 Soos ek hierdie sakdoeke in my hand hou, Here, dis mense wat geloof het, wat Dit glo. Mag elke duiwel, elke siekte weggaan van daardie mense. En ek beveel elke gees hierbinne; wat sleg is, en nie van God nie, elke gees van siekte, alle siektes en beproewinge. Ons lê nie in die skaduwee van mense nie, wat goed sou wees, maar ons is in die skaduwee van die Evangelie, bevestigde Evangelie.

311 Soos die groot Vuurkolom heen-en-weer beweeg deur hierdie gebou, dieselfde Een waardeur God afgekyk het, en die Skelfsee het sy pad opgegee, en Israel het deurbeweeg. Maar nou, soos Hy kyk, is dit besprinkel met die Bloed van Sy Eie Seun, toe genade en barmhartigheid. Mag ons gehoorsaam wees. Mag ons vandag ophou sê, uitroep. Mag ons besef dat U ons geroep het vir hierdie werk. Hierdie is die uur. Ek spreek dit in die Naam van Jesus Christus, laat elke siekte weggaan van hierdie plek.

312 Mag elke man en vrou, wat die Naam van Jesus Christus aanroep, hulle lewe vandag opnuut toewy. Ek wy myne toe, Here, op die altaar van gebed. Ek lê myself neer, en skaam myself, en draai my kop na die grond waaruit U my geneem het. Here God, ek is skaam vir my swakheid en my ongeloof. Vergewe dit, Here. Gee my moed. Gee ons almal moed.

313 Ek voel, soos Moses, ons is almal op ons pad uit. Ons wil nie een agterlaat nie. Ons wil elkeen neem, Here. Hulle is Uwe. Ek eis hulle vir U. Seën hierdie mense vandag, Here. Skenk dit. En

seën my, saam met hulle, Vader, en U Naam sal geprys word. U heerlijkheid sal aan U behoort. Gee ons hierdie Ewige geloof, Here, soos ons nou onself aan U toewy.

³¹⁴ Ek, oor hierdie Bybel en oor hierdie platvorm, gee U my lewe, Here. Ek maak staat op elke belofte wat U gee. Ek weet hulle sal bevestig word. Ek weet hulle is Waarheid. Gee my moed om hierdie Woorde te spreek. Gee my moed, Here. Lei my in wat ek sal doen en sê. Ek gee myself aan U, saam met hierdie kerk, daarmee saam, Here, in die Naam van Jesus Christus. Amen.

My geloof . . . op na U,
U Lam van Gólgota,
Goddelike Verlosser;
Nou hoor my terwyl ek bid,
Neem al my sondes weg,
O laat my vanaf hierdie dag
Geheel Uwe wees!

³¹⁵ Nou laat ons staan, baie stil, soos ons dit neurie. [Broer Branham en gemeente begin neurie: *My Geloof Kyk Op Na U—Red.*]

. . . na U, U Lam . . .

Laat ons net nou ons hande opsteek na Hom.

O Verlosser . . .

Wy nou juisself toe aan God.

Nou hoor my terwyl ek bid,
Neem al my twyfel weg,
O laat my vanaf hierdie dag
Geheel Uwe wees!

³¹⁶ Nou saam, met ons hande op. [Gemeente herhaal hierdie gebed, agter Broer Branham aan—Red.] Here Jesus, [Here Jesus,] ek [ek] wy nou myself toe aan U, [wy nou myself toe aan U,] 'n lewe van diens, [’n lewe van diens,] suiwerder, [suiwerder,] meer geloof, vra ek, [meer geloof, vra ek,] dat ek [dat ek] ’n meer aanvaarbare dienskneg kan wees [’n meer aanvaarbare dienskneg kan wees] in my komende lewe, [in my komende lewe,] as wat ek was [as wat ek was] in die lewe wat verby is. [in die lewe wat verby is.] Vergewe my ongeloof, [Vergewe my ongeloof,] en herstel aan ons [en herstel aan ons] die geloof [die geloof] wat eenmaal aan die heiliges oorgelewer is. [wat eenmaal aan die heiliges oorgelewer is.] Ek gee myself aan U, [Ek gee myself aan U,] in die Naam van Jesus Christus. [in die Naam van Jesus Christus.]

³¹⁷ Nou soos ons ons hoofde buig.

Terwyl ek die donker doolhof van die lewe
 betree,
 En hartseer om my versprei,
 Wees U my Gids;
 Laat duisternis verander na dag,
 Was al my vrese weg,
 Of laat my ooit wegdwaal
 Van U af weg.

318 Soos ons nou ons hoofde buig. Voel julle dat die oggend Boodskap julle goed gedoen het? [Gemeente: "Amen."—Red.] Julle moed gegee? ["Amen."] As julle sal, steek net julle hande op na God, en sê: "God, ek dank U." ["God, ek dank U."] Ek het altwee my hande op, omdat ek net so voel dat dit—dit my gehelp het. Dit het my moed gegee.

319 Party dinge wat ek gesê het, ek het nie gedink ek sou dit sê nie, maar dis alreeds gesê. Dit was 'n teregwyding vir my. Ek het myself bevind, nie in die weg wat ek gedink het ek het nie, maar ek het myself skuldig bevind om die heeltyd uit te roep, in plaas van om te spreek.

320 God, help my, vanaf hierdie uur af aan, dat ek 'n meer toegewyde diensknecht sal wees.

321 Nie net vir my bid ek nie. Ek bid ook vir julle, dat, saam, as 'n Liggaam van Christus, uitgeroep uit die wêreld, aan die gereedmaak vir die beloofde Land, dat God vir my moed sal gee om die weg te spreek, die weg duidelik te maak dat julle nie die paadjie sal mis nie. Ek julle sal sê, deur die genade van God, ek die Bloederige voetspore sal volg, Wie voor ons uitgegaan het.

En hierdie toegewyde kruis sal ek dra,
 Totdat die dood my sal vrystel,
 En dan Huis toe gaan, 'n kroon te dra,
 Daar is 'n kroon vir my.

322 Ons gee hierdie aan U, Vader, ons toewyding, in die Naam van Jesus Christus, U Seun. Amen.

323 ['n Broer begin in 'n ander taal praat. Leë kol op band—Red.]

324 Ons dank die Here hiervoor. Wandel 'n toegewyde lewe. Gee jouself oor, aan sagtheid, nederigheid. Wandel in die Gees. Wandel, praat, trek aan, tree op soos Christene, nederig en soet. Moenie dit nou laat faal nie. Die Stem van God spreek deur die Woord, spreek deur gawes. Soos een gawe kom, druk 'n ander dit uit, 'n ander gawe kom en druk dieselfde ding uit. Sien, dis beslis reg saam met die Woord en reg saam met die uur. God is met ons. Hoe ons Hom dank daarvoor! Nou as ons. . .

325 Met ons hoofde gebuig, as ons suster ons die akkoord sal gee op:

Neem die Naam van Jesus met jou,
As 'n skild teen elke strik;
As beproewing om jou versamel,
Fluister net daardie heilige Naam in gebed.

326 Net, doen dit net, spreek die Woord en spreek Sy Naam. Laat ons nou sing soos ons—soos ons verdaag word.

Neem die Naam van Jesus met jou,
As 'n skild . . . en van smart;
Dit sal jou vreugde en troos gee,
O, neem dit oral met jou mee.

Dierb're Naam . . .

327 Laat ons nou mekaar se hande skud, en sê: “Ek sal vir jou bid, broer, en jy bid vir my.”

. . . Hemel;
Dierb're Naam, dierb're Naam, O hoe soet!
Aardse hoop en vreugd . . .

328 Nou met ons hoofde gebuig, laat ons hierdie volgende vers sing.

Neem die Naam van Jesus met jou,
As 'n skild teen elke strik;
As beproewing om jou versamel,
Fluister net daardie heilige Naam in gebed
Dierb're Naam, dierb're Naam, O hoe soet! O
hoe soet!
Aardse hoop en Hemelvreugd;
Dierb're Naam, O hoe soet!
Aardse hoop en Hemelvreugd.

329 Met ons hoofde gebuig nou, en ons hart saam met dit, met die besef dat Jesus gesê het: “Hy wat My Woorde hoor en glo in Hom wat My gestuur het, het die Ewige Lewe en sal nie in die Oordeel kom nie, maar het oorgegaan van die dood na die Lewe.” Met die wete, deur die genade van God, dat ons dit besit in ons boesem; met 'n toewyding aan Hom vanmôre, dat ons lewens sal verander van hierdie dag af aan, dat ons meer positief in ons denke sal wees. Ons sal probeer lewe in sulke sagtheid en nederigheid, dat, in die geloof dat wat ons God vra, God dit aan mekaar sal gee. En ons sal nie kwaadpraat van mekaar nie, of enigiemand nie. Ons sal bid vir ons vyande en hulle liefhê, goed doen aan hulle wat kwaad doen aan ons. God is die Regter van wie reg en verkeerd is. Met die . . .

330 Op hierdie basis, en ons hoofde gebuig, gaan ek ons goeie vriend, Broer Lee Vayle vra, of hy die gehoor in 'n woord van gebed sal verdaag. Broer Vayle.

WAAROM ROEP? SPREEK! AFR63-0714M
(Why Cry? Speak!)

Hierdie Boodskap deur Broer William Marrion Branham, oorspronklik gelewer in Engels op Sondagoggend, 14 Julie 1963, by die Branham Tabernakel in Jeffersonville, Indiana, V.S.A., is geneem vanaf 'n magnetiese bandopname en onverkort gedruk in Engels. Hierdie Afrikaanse vertaling is gedruk en versprei deur Voice Of God Recordings.

AFRIKAANS

©2014 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS, SOUTH AFRICA OFFICE
58 DISA ROAD, ADMIRAL'S PARK, GORDON'S BAY 7140 WESTERN CAPE
REPUBLIC OF SOUTH AFRICA

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Kopiereg kennisgewing

Alle regte voorbehou. Hierdie boek mag gedruk word op 'n tuisrekenaar vir persoonlike gebruik of om uitgegee te word, gratis, as 'n middle om die Evangelie van Jesus Christus te versprei. Hierdie boek kan nie verkoop word, op groot skaal gereproduseer word, op 'n webtuiste geplaas word, in 'n opsoekstelsel geberg word, vertaal word in ander tale, of gebruik word om fondse in te samel, sonder die uitdruklike geskrewe toestemming van Voice Of God Recordings®, nie.

Vir meer inligting of vir ander beskikbare material, kontak asseblief:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org